

പുസ്തകം ൨൦]

[ലക്കം ൨

എസ്.എം.എസ്. സെമിനാരി കോളേജ്

മലങ്കരയുടെ വകുപ്പുകൾ.

മാസംതോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു

നമ്മുടെ കത്തോലിക്കാ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കർമ്മശിക്ഷകളാൽ
പുകഴ്ത്തപ്പെട്ടവർക്ക് സംഗതി വരരുത്.

[മാർ മാർട്ടിൻ]

സംഗതിവിവരങ്ങൾ.

പുറം.

ശരീരരക്തം എഴുതപ്പെട്ടതും മാനുഷാന്തരവും
വഴയ വിശ്വാസവും പുതിയ അഭിപ്രായവും
നമ്മുടെ കത്തോലിക്കാ അതിശയങ്ങൾ
കല്പിത വലിയപ്പുപ്പൻ
നോമ്പ്
കാതോലിക്കാസഭയുടെ അനൗപദേശം
പരത്യാവേശം
മലങ്കര സുറിയാനിസഭയും യുവജനസംഘങ്ങളും
ഒരു സമ്മാനദാനവും സമ്മേളനവും
കുറിപ്പുകൾ

൨൧
൨൩
൨൪
൨൫
൨൬
൨൭
൨൮
൨൯
൩൦

മാർ മാർട്ടിൻ പ്രസ്സ്
കോട്ടയം.

പ്രസിദ്ധകൻ റി. ജി. ഷോട്ട്ജൻ

പഞ്ചാംശം

൧൯൪൧

ഓരോർത്തം

൧൦൦൦

മാർച്ച് - ഏപ്രിൽ

ആഴ്ച	സു.	മ.	ജ.	വിശേഷദിവസങ്ങൾ.
ചൊ	൧	൧	൧൪	നവം- (൧൪) നോമ്പിന്റെ ൩൦ തായാഴ്ച.
ബു	൨	൨	൧൫	
വ്യാ	൩	൩	൧൬	
വെ	൪	൪	൧൭	
ശ	൫	൫	൧൮	൧൨- (൧൩) നോമ്പിന്റെ ൨൦ തായാഴ്ച.
ഞാ	൬	൬	൧൯	
തി	൭	൭	൨൦	
ചൊ	൮	൮	൨൧	
ബു	൯	൯	൨൨	൧൩- (൧൪) പാതിനോമ്പ്.
വ്യാ	൧൦	൧൦	൨൩	
വെ	൧൧	൧൧	൨൪	
ശ	൧൨	൧൨	൨൫	
ഞാ	൧൩	൧൩	൨൬	൨൦- (൧൧) നോമ്പിന്റെ ൨൦ തായാഴ്ച.
തി	൧൪	൧൪	൨൭	
ചൊ	൧൫	൧൫	൨൮	
ബു	൧൬	൧൬	൨൯	
വ്യാ	൧൭	൧൭	൩൦	൨൧- (൧൨) കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയോ കുട്ടിയോ വലനില്ക്കുന്നവർക്ക് വലിയ മാർ ദിവസം നോമ്പിന്റെ ൨൦
വെ	൧൮	൧൮	൩൧	
ശ	൧൯	൧൯	൩൨	
ഞാ	൨൦	൨൦	൨൩	
തി	൨൧	൨൧	൨൪	൨൨- (൧൩) നോമ്പിന്റെ ൩൦ തായാഴ്ച.
ചൊ	൨൨	൨൨	൨൫	
ബു	൨൩	൨൩	൨൬	
വ്യാ	൨൪	൨൪	൨൭	
വെ	൨൫	൨൫	൨൮	൨൩- (൧൪) നോമ്പിന്റെ ൨൦ തായാഴ്ച.
ശ	൨൬	൨൬	൨൯	
ഞാ	൨൭	൨൭	൩൦	
തി	൨൮	൨൮	൩൧	
ചൊ	൨൯	൨൯	൩൨	൨൪- (൧൫) നോമ്പിന്റെ ൨൦ തായാഴ്ച.
ബു	൩൦	൩൦	൩൩	
വ്യാ	൩൧	൩൧	൩൪	
വെ	൩൨	൩൨	൩൫	

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക

പുസ്തകം ൨൦

൧൯൧൧ കിരീടം

പക്കം ൨

ശരീരരക്ഷ എഴുതേണ്ടതും മാനസ്സാന്തരവും.

(ഫാദർ പി. വി. ദാവീദ്).

“അവർ അവനെ ഊശ്ശേമിദേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഊശ്ശേമിൽ അന്തര ശൈഖാൻ എന്ന വേദജ്ഞ ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഈ മനുഷ്യൻ നീതിമാനും പുണ്യവാനും ഇസ്രായേലിന്റെ ആശ്വാസത്തിനായി കാത്തിരുന്നവനും പരിശുദ്ധാത്മാവു അവന്റെ മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നവനും ആയിരുന്നു.....മാതാപിതാക്കന്മാർ അവനെ അകത്തു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ, ഇവൻ, തന്നെ കൈകളിൽകൊണ്ടു ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി പറഞ്ഞു:—നിന്റെ രക്ഷയെ എന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ടു”. (ലൂക്കോ: ൨, ൨൪—൩൨)

“ആ നാളുകളിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ വന്നു, യഹൂദിയരുമെല്ലാമിയിൽ പ്രസംഗിച്ചുപറഞ്ഞു: സ്വർഗ്ഗാജ്യം സമീപമായിരിക്കയാൽ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുവിൻ” “എന്നാറെ ഊശ്ശേമും യഹൂദിയദേശമൊക്കെയും യോർദ്ദാന്റെ ഇരുതരയുമുള്ള എല്ലാദേശവും അവന്റെ അടുക്കലേക്കു പുറപ്പെട്ടുവന്നു” (മത്താ: ൩, ൧-൫) “യോഹന്നാൻ അവനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷിച്ചു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു അവൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരണം” “എന്നെക്കാൾ ബലവാനായവൻ വരണം”. (യോഹ: ൧, ൧൫; ൨൯. ലൂക്കോ: ൩, ൧൩)

മനുഷ്യാവതാരംതന്നെ ഒരു സകൃമെന്തായിരുന്നു എന്നു വി: പിതാക്കന്മാർ പറയുന്നതു എത്രയോ വാസ്തവമാകുന്നു. അതു, ഊഹമൊ അോണലൊ അയ ഒന്നില്ലല്ലോ, ദൈവികജീവനെ ഒരു പദാർത്ഥത്തോടു വാസ്തവമായിതന്നെ യോജിപ്പിച്ചു. വചനം മാംസമായി ഭവിച്ചു. പുറമേ കാഴ്ചയ്ക്കു മനുഷ്യൻ, എന്നാൽ വിശ്വാസത്തിനു ദൈവം. മനുഷ്യാവതാരം സകൃമെന്ത് തത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നു എന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. പുതിയ നിയമം പഴയനിയമത്തെക്കാൾ വിശേഷതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ഇതിനാൽ അത്രെ. ഇസ്രായേൽവിശ്വാസികളും ക്രിസ്തീയവിശ്വാസികളും അമ്മിച്ചുള്ള ധ്യാനം ഇതിലിരിക്കുന്നു. ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി ശരീരത്തിൽ എഴുന്നള്ളി. പാതാളത്തിലെ വിശ്വാസികൾക്കും ഉണ്ടായ ദേദം മനുഷ്യാവതാരം മൂലമായിട്ടത്രെ അതിനെപറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു അവസരം ഇതല്ലാഴികയാൽ അതിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. ജഡത്തിൽ വെളിച്ചപ്പെട്ട സുവിശേഷ ആരംഭംതന്നെ എത്ര നല്ല വിശേഷം, സന്തോഷം, എഴുന്നള്ളത്തു, തന്റെ മാതാപിതന്റെ ഉദരത്തിൽ യോഹന്നാൻ മാംസാനായോടു അടുത്തപ്പോൾ ശിശു സന്തോഷാനന്ദമായി കരിച്ചുചാടി. പൗർണ്ണമിയിൽ എഴുന്നള്ളി കിടക്കുമ്പോൾ ദരിദ്രന്മാരായ ഇടയന്മാർ വന്നുകണ്ടു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി സ്തുതിച്ചു. വീട്ടിൽ എഴുന്നള്ളി

യിരിക്കുമ്പോൾ ധനവാഹാരായ മന്ത്രാശങ്കർ വന്നു കണ്ടു വീണ്ടു കാഴ്ച വെച്ചു ആരംഭിച്ചു. പ്രസംഗവാക്യത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ, ദൈവവച്യത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളപ്പോൾ, കയ്യിൽ എന്തിനേപ്പോലും ചെയ്തു. ഇതിൽനിന്നു കുറഞ്ഞൊന്നു മുന്നേ അലോചിക്കാം.

അവതാരപുരുഷന്റെ എഴുന്നള്ളത്തിനുമുമ്പു വൃദ്ധനായ ശൈശവൻ എങ്ങിനെയുള്ള വസ്ത്രം അധിരുന്ന എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “നിതിമാനം പുണ്യവാനും ഇസ്രായേലിന്റെ അശ്വാസത്തിനായി കാത്തിരുന്നവനും പരിശുദ്ധാത്മാവു അവന്റെ മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നവനും അധിരുന്ന”. എന്നാൽ രക്ഷപ്പെട്ടുണ്ടോ? ഇന്നത്തെ ഒന്നാംതരം മാനസ്സാന്തരക്കാരെക്കാൾ കുറവുണ്ടോ? പഴയനിയമത്തിലെ മിശ്ശത്തുവായിരം വാഗ്ദത്തങ്ങൾ മൂപ്പിലേക്കു വിശ്വാസം ഇല്ലയോ? അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കുകയാ” “നിശ്ചയമായി അവൻ നമ്മുടെ വേദങ്ങളെ വായിച്ചു, അവൻ നമ്മുടെ ദുഃഖങ്ങളെയും ചുമന്നു.... അവൻ നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മുമ്പാകെ ഏല്പപ്പെട്ടു, അവൻ നമ്മുടെ അന്ധാരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നൂറുണ്ടി; നമ്മുടെ സമാധാനത്തിന്റെ ശിക്ഷ അവന്റെ മേൽ ആയി; അവന്റെ അടികളാൽ നാം നെൽപ്പുറമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.... ഹാ! ദാഹിക്കുന്ന ദാരുണത്തൻ വെള്ളങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു വരട്ടേ; ദ്രവ്യം ഇല്ലാത്തവനും തന്നെ; നിങ്ങൾ വന്നു വാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചിൻ; അത്രയുമല്ല, ദ്രവ്യം കൂടാതെയും വിലകൂടാതെയും നിങ്ങൾ വന്നു വീഞ്ഞിനെയും പാലിനെയും വാങ്ങുവിൻ” (ഏശ: ൫൩; ൫൫, അ)—ഇത്യാദി സുവിശേഷം കേട്ടിട്ടില്ലയോ—ശിമോന്റെ നിതി, പുണ്യം, വിശ്വാസം കാത്തിരിപ്പു, ആത്മാവു മുതലായവ മതിയായോ? ഇല്ല. പുതിയനിയമത്തിലെ പ്രത്യേകഭാവത്തെ കൃപാമഴിയിൽക്കൂടി കണ്ടു, കയ്യിൽ സ്വീകരിച്ചു. കാലം പോരാത്തൊന്നു ഉൾകൊള്ളുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല എന്നെയുള്ളു. അങ്കിലും മൂപ്പിലേക്കു പൂർണ്ണമായി.

ഇനിയും പ്രസംഗവാക്യത്തിലെ രണ്ടാം സംഗതിയായ മാനസ്സാന്തരവിഷയത്തിലേക്കു ഒന്നുകടക്കാം. യോഹന്നാൻമാർദാനായുടെ പ്രസംഗം മാനസ്സാന്തരത്തിൽ ആരംഭിച്ചു. “സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നമീപ്രദമാകകൊണ്ടു മാനസ്സാന്തരപ്പെടുവിൻ” (മത്താ: ൩; ൨) അവനെപ്പോലെ മാനസ്സാന്തരപ്രസംഗം തുടങ്ങിയ ആൾ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും വൈതങ്ങളും തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ഏതൊരു ഉള്ളമാരും സൊപ്രെന്മാരും പ്രീശോന്മാരും, സാദോക്യരും, ചുങ്കക്കാരും, അയ്യധക്കാരും, യഹൂദിയായിരുന്നിന്നും, ശമറിയായിരുന്നിന്നും, ഗ്രീസായിരുന്നിന്നും യോർദ്ദാന്റെ ഇരുതരകളിൽനിന്നും വന്നുകൂടി. ഇവരെ എല്ലാം ഇത്ര ഇളക്കിയതു എന്നായിരുന്നു? മശിഹായിൽ ഉള്ള വിശ്വാസം ആയിരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ രാജ്യം വരുന്നു എന്നുള്ളതുമായിരുന്നു.

ശ്രീ: യോഹന്നാന്റെ പ്രസംഗത്തിന്റെ ആന്തരം എന്നായിരുന്നു? എഴുന്നള്ളത്തിൽ ഉറപ്പിക്കേണമെന്നായിരുന്നു. പ്രസംഗം ഗതിഭേദം നോക്കുവിൻ. അവൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു, നടുവിൽ ഉണ്ടു എന്നായപ്പോൾ വലിയ ഇളക്കം! തിരക്കും തിരക്കും തുടങ്ങി. നാലായിരം സംവത്സരമായി യഹൂദന്മാർ വിശ്വാസത്തോടെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ രാജ്യം ചതക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ നന്തരികായി മൂടൽ മഞ്ഞിൽ എന്നുപോലെ നോക്കിയിരുന്നു.

സുഖമാർദ്ദമെന്നു വലിയ വ്യക്തനന്മാരായ ഐറോപ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചതു പടർകേ
 ആഫ്രിക്കക്കുശേതതു വന്നിട്ടുതന്ന ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു. ഇവിടം കഴിഞ്ഞിട്ടു ലിങ്ക
 പാറ്റം അതതു കാലത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തോടു ഏകദേശം വേ
 ന്നും ചിലപ്പോൾ വേറായതും ക്രൈസ്തവസഭയിൽ പാശ്ചാത്യവിഭാഗം ജീവി
 കാർത്തുടങ്ങി. മറ്റുള്ള സഭാവിഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയത്തക്ക ശാസ്ത്രപാരമ്പര്യ
 മൊ വലിയ പ്രാധാന്യമൊ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. ഈകാലത്തും
 നമ്മുടെ സഭയുടെ മല്ലാനായിരുന്ന ബെൻസായയെക്കുറിച്ച് മാത്രമേ യൂറോപ്യ
 ന്മാർ ഗണിക്കുന്നുള്ളൂ. പിന്നെയുള്ള പൌരസ്ത്യരെ ലിങ്കപാറ്റം ഗണിക്കുന്നതല്ല.

പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യൂറോപ്പിൽ കലാവിദ്യകൾക്കു പ്രചാരവും പ്രാ
 ധാന്യവും വേദപുസ്തകങ്ങളുടെ പ്രചുഗ്രഹപാരായണത്തിൽ അഭൂതപൂർവമായ പ്ര
 തീപത്തിയും വന്നതോടുകൂടി പഴയ വിശ്വാസങ്ങളെ പുതിയ രൂപത്തിൽ ജന
 സാമാന്യം ചിലക്കത്തെയും മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങി. കറോ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും
 സാമന്തസംസ്കൃതികളുടെ പരിത്വപും ജനങ്ങളെ ജടകാർ തുടങ്ങി. അതി
 ന്നപിന്നെ ഊന്നിയോളം ജനങ്ങൾ അവരവകായിതന്നെ ആഭോചിപ്പാനും അ
 ലിപ്രായമുണ്ടാക്കുവാനും തുടങ്ങി. പഴയ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളെ അശേഷം നീ
 ചേഡിച്ചിരിക്കുന്ന ചിലരെതെയും ചിലക്കത്തെയും ചില അവസരങ്ങളിൽ കാ
 ണാനുണ്ടാക്കിപ്പും സഭയിൽ ഒരു വലിയ പങ്കും പഴയ വിശ്വാസപ്രമാണ മേയും
 ആധാരങ്ങളേയും കൈകൊള്ളുന്നവരാണ്. എന്നിരുന്നാലും അവരവരുടെ യുക്തി
 യും ന്യായവും ധാരാളം ചെലുത്തി മാത്രമേ പലരും വിശ്വാസങ്ങളെ കൈകൊ
 ള്ളുന്നുള്ളൂ. ഗലീലിയോ, കോപ്പർനിക്കസ്, ഫേർകൺ, ഡാർവിൻ മുതലാ
 യവരുടെ ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങൾ പഴയ വിശ്വാസ തത്വങ്ങളേ (അഭിപ്രായങ്ങ
 ലെ അല്പ) അഥവാ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളെ സമ്മതിക്കുന്നതിൽ ഉപയോഗിക്കു
 ന്ന യുക്തിന്യാമങ്ങളെ കിഴുതേൻ മറിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവമുണ്ടെന്നതന്നെ സാധി
 കാൻ പരീക്ഷാലത്തുപരീക്ഷിച്ചിരുന്ന സ്ത്രീയങ്ങളിൽ നൂറ്റാറു തൊണ്ണൂറ്റിൽ കറ
 യാതെ പത്തോളം ഉപയോഗമില്ലാതെ ആയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ദൈവത്തെ വിശ്വാ
 സമുള്ളവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടതൊണ്ണൂറ്റിനു പകരം കുടുംബകൃഷ്ട ശക്തിയായ തെണ്ണൂറ്റുപു
 തുതായിട്ടു ഉണ്ടായിവന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഈകാലത്തു പുതിയ വ്യക്തത അഭിപ്രായങ്ങ
 ലെയോ യുക്തികളെയോ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കുപുറമായി ഉപയോഗിക്കു
 ന്നവരെ കഠിനമായി ശകാരികയും സംശയികയും ചെയ്യുന്നതു സാധാരണമാണു
 ല്ലൊ. പഠിത്തക്കാർക്കു ദൈവമില്ലെന്നും ഏതെല്ലാറ്റിച്ചുമെന്നാൽ അങ്ങേയറ്റത്തു
 ദൈവമില്ലെന്നുവരും എന്നും മറ്റും സാധാരണ പറയാറുള്ളതു പുതിയ അഭിപ്രായ
 ങ്ങളുടെ പ്രചാരം നീമിത്തമായിരിക്കും. ഒരു സമ്പ്രദായ തത്വമോതന്നെ ധാരാളം
 മനോവികാസം വന്നിട്ടുള്ള രണ്ടുപേർ അല്പാല്പമോ ചിലപ്പോൾ അധികമോ മേദ
 തോടുകൂടെ കൈകൊള്ളുകയും അവയെ ദ്വൈതവഹിതയും ചെയ്യുന്നതു കാണുമ്പോ
 ള് നാം അവരെ തെറ്റിധരിക്കേണ്ടത്. മോമാകാതോലിക്കസഭ ധാരാളം മഹാശ
 യതമുള്ള ഒരുസഭയാണെന്നിരിക്കിലും അതിൽ ഈകാലത്തു ചില സിദ്ധന്മാരായ ശാ
 സ്ത്രീകളോടു കാണിക്കുന്ന നിർബ്ബന്ധവും കടുക്കയും ഒക്കെ ഒരേപോലെ ചില കലാപ
 ങ്ങൾക്കു ജവകുറണമായിത്തീരുകയില്ലയോ എന്നു ശങ്കിച്ചുപോകും. വേദപുസ്തക
 തെക്കുകുറിച്ചുകൊടുക്കു അതിന്റെ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെക്കുറിച്ചുകൊടുക്കു മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ
 കുറിച്ചുകൊടുക്കു മരണാനന്തരമുള്ള അതിന്റെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുകൊടുക്കുമനുഷ്യാത്മാ
 വിന്റെ സ്വതന്ത്രിയായ ശക്തിയെക്കുറിച്ചുകൊടുക്കു ആധുനികകാലത്തുണ്ടായുള്ള
 അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾക്കു കയ്യും കണക്കുമില്ല. അവയിൽ പലതും ത്രാജിക്കുമാർപിരി
 കും എന്നാലും അവ സഭയ്ക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയ ശക്തിയോടുകൂടെ പ്രവഹിക്കുമ്പോ
 ള് അതിന്റെ സ്വല്പമായ ഒരു തള്ളലോ ഹേമലോയെക്കുറിച്ചും സഭയ്ക്കുള്ളിൽ സ്വസ്ഥ
 മായി നില്ക്കുന്നവരിൽ കൂടെയും വ്യാപിച്ചുവെന്നും വരാം. അങ്ങിനെയെല്ലാം വരു
 ന്തോൾ ചിലർ അക്ഷമന്മാരായി തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെ ഉപദ്രവിക്കയും മ
 റ്റും ചെയ്യു ഒട്ടധികം അനാവശ്യകങ്ങളായ സംഗതികൾക്കിടം കൊടുക്കുന്നതിൽ
 അതു അത്യന്തം മനസ്സാപജന്യമാണ്. “ഇനിക്കു ശത്രു വല്ലാത്തവൻ ഇനിക്കു ബ
 സുവാണ്.”

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ അതിശയങ്ങൾ.

എ. സി. ജോൺ

വണ്ടു ഇസ്രായേലുകൾ ദൈവത്തിന്റെ അന്ധിപ്പത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയതും, തന്റെ ഓരോ ഗുണങ്ങളെ അവരുടെ മനസ്സിന്റെ വ്യാപാരത്തിന്നു പ്രദർശിപ്പിച്ചതും അത്ഭുതകർമ്മങ്ങൾ മുമ്പാതിരമായിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മുൻകറിയായിരുന്ന മോശ, താൻ ദൈവത്താൽ അയക്കപ്പെട്ടവനെന്നു ഇസ്രായേൽ മൂപ്പന്മാരെ വിശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിന്നു, അതിശയപ്രവൃത്തികൾ അവരുടെ മുമ്പാകെ ചെയ്തുകാണിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പഴയ നിയമകാലത്തു ദൈവം തന്നെത്തന്നെ ലോകത്തിന്നു വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ തീരുമാനിക്കാത്ത ഈ സംഭവം അനുസരിച്ചായിരുന്നു എന്നു ചരിത്രപരിഭാഷനയാൽ ബോധപ്പെടുന്നതാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരുമതം ദൈവസ്ഥാപിതമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിന്നും, സ്വീകാരയോഗ്യമെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതിന്നും, ആമതം അതിശയപ്രവൃത്തികളാൽ സാക്ഷികരിക്കപ്പെടേണ്ടതു അവശ്യമാണ്. അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളാൽ മുദ്രയിടപ്പെട്ട്യില്ലാത്ത ഒരു മതം സ്വീകാരയോഗ്യമല്ല എന്നു ചണ്ഡിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം മനുഷ്യന്റെ മനസ്സു, ഹൃദയം, ബുദ്ധി ഇവയുടെ സംയോജിപ്പും, സൂക്ഷ്മവിശേഷവും അതിശയനീയം തന്നെ. അതിശയങ്ങൾ പ്രവൃത്തിച്ചുകാണണമെന്നുള്ള മനുഷ്യമനസ്സിന്നു പ്രകൃതാ ഉള്ള അഗ്രഹം അനുസരിച്ചാണ് ദൈവം അതിശയങ്ങൾ മൂലം പ്രവൃത്തിക്കയും തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത്.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്നു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട നൂതനമതവും ഇപ്രകാരം അഭിമുഖീകരിക്കണം. അതിന്റെ അഗ്രമനത്തിൽ അമാനുഷികമായിരിക്കുന്ന ശക്തികളും പ്രവൃത്തികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. മനുഷ്യനു ദൈവം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ശക്തിവിഭജനംകൊണ്ടു സാധിക്കാൻവഹിയാത്തവണ്ണവും, അവന്റെ ബുദ്ധികൊണ്ടു പരിഭ്രമദിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണവും, അമാനുഷികമായിരിക്കുന്ന ശക്തികളുടെ പ്രയോഗവും, സംഭവനവുംകൊണ്ടു ആമതം മുദ്രയിടപ്പെട്ടു. അതിശയങ്ങളിലേക്കും വലുതായ അതിശയം “നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം” അതായത് ദൈവം മനുഷ്യനായി എന്നുള്ളതു് തന്നെ. താൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ മ്ശിഹാ ആകുന്നു എന്നു തന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നും, വിശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിന്നും താൻ തികപ്പാനായി വിത്താവു തനിക്കു നൽകിയ പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്തു തന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷികരിക്കേണ്ടതു അവശ്യമായിരുന്നു. താൻ ദൈവപുത്രനാകുന്നതും, പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ തനിക്കു അധികാരമുണ്ടെന്നും, ലോകരക്ഷിതാവായി താൻ അയക്കപ്പെട്ടു എന്നും മറ്റുമുള്ള സംഗതികളെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നു പ്രവൃത്തികൾ സാക്ഷികളായി ഭവിച്ചു സംശയമില്ല—അതാൽ ഈ അതിശയപ്രവൃത്തികളെ കണ്ടുകൊണ്ടുമാത്രമാണോ മനുഷ്യർ തന്നെ മ്ശിഹായായി സ്വീകരിച്ചതു്?

കർത്താവിന്റെ സന്മാർഗ്ഗാവദേശങ്ങളും തന്റെ അമാനുഷികശക്തിയുടെ പ്രയോഗവും തമ്മിൽ വളരെ ചേർച്ച ഉണ്ടെന്നും, മഹത്വവും താഴ്മയും കൊണ്ടു അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട തന്റെ കിന്റമാതന്നെ അതിശയമാകുന്നു എന്നും, തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാലും, അടയാളങ്ങളാലും നി

റഞ്ഞിരുന്നു എന്നും വി: വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു വെളിവാണു്. തന്റെ അതിശയങ്ങൾ മറ്റു ആളുകൾ ചെയ്തുകാണിക്കുന്നവയെപ്പോലെ നിരന്തരമായവയല്ലെന്നും, സ്വന്തമഹത്വത്തിനും ആദായത്തിനുമായി പ്രയോഗിച്ചുവയ്ക്കുന്നതും, എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ അറിവിന്നും നന്മയ്ക്കുമായി മാത്രം ദൈവസ്നേഹത്തിൽനിന്നു ഉല്പാദിക്കപ്പെട്ടവയാണെന്നും അതിശയങ്ങളുടെ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. കത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ അമാനുഷികശക്തിയുടെ പ്രദർശനമല്ല, കൃപയുടെ വെളിവാടിന്റെ മാഹാത്മ്യം. അത്രെ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ഒരു മനുഷ്യന്റെ അരംഭഘട്ടങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതാവശ്യമാണ്. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ വിശ്വാസത്തിനുള്ളവ അധാരഭൂതമായിരിക്കുന്നവയുമാണ്. എന്നാൽ അഭിമഖിശ്വാസികൾ ഈ പ്രവൃത്തികൾ കണ്ടുമാത്രമാണോ തന്നിൽ വിശ്വസിച്ചതു്?

മ്ശിഹിയുടെ ആദ്യശിഷ്യന്മാർ, താൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നവിശ്വസിച്ചു ഏറ്റുപറയുന്നതിന്നു ഹേതുഭൂതങ്ങളായിരുന്നവ അതിശയ പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമോ? തന്റെ ഉപദേശത്തെ മറ്റുതു പറവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ധ്വജപ്രമാണികളെ അന്ധാളരാക്കിത്തീർത്തതു താൻ വല്ല അതിശയങ്ങളും ചെയ്തിട്ടോ? “ഇതുപോലെ മനുഷ്യൻ ഒരുനാളും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല” എന്നു മേവകർ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും അടുക്കൽ വന്നു പറവാൻപാകവണ്ണം അവരെ വിസ്മയിപ്പിച്ചതു അതിശയപ്രവൃത്തികളോ? ഗലീലക്കാരായ അനേകം പാവപ്പെട്ടവരിൽ ഒരുവനെപ്പോലെ മ്ശിഹി തന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ ചെന്നു, ഭൃഗുങ്ങളെ എല്ലാം ഓടിച്ചു പുറത്തിറക്കി, മേശപ്പുലകകളെ മറിച്ചിട്ടപ്പോൾ മറ്റുതുനില്പാൻ ശേഷിച്ചിട്ടില്ലാത്തവണ്ണം പുരുഷാരം അയിച്ചപ്പായതു് അതിശയപ്രവൃത്തികളെ കണ്ടിട്ടോ? ഇങ്ങിനെ ചോദിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ അതിശയപ്രവൃത്തികളെ ഭൂജ്വലപ്പെടുത്തുകയോ ലംഘിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. പിന്നെയൊ തന്റെ മനുഷ്യാവതാരകാലത്തു മനുഷ്യാരക്കണ്ണുവേണ്ടി താൻ ചെയ്ത പരിശ്രമങ്ങളിൽ അതിശയപ്രവൃത്തികളുടെ നില ഏതു എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു മാത്രമാണെന്നു് അതിശയങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ വറുവിക്കുമെന്നു അല്ലയായി വിവരിച്ചുകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

നമ്മുടെ കത്താവിനു തന്റെ ജീവിതംകൊണ്ടും ഉപദേശംകൊണ്ടുമാണു് തങ്കലേക്കു മനുഷ്യരെ ആകർഷിച്ചതു്. അതുതന്നെ കർമ്മങ്ങൾ ദിവ്യവെളിവാടിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളോ സൂക്ഷികളോ ആണ്. കത്താവിനുമുമ്പു വന്നിരുന്ന ദീപ്തിദർശിമാരും അതുതന്നെ പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നു. കത്താവും അതുതന്നെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവനായി മാത്രം വെളിപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽതന്നെ മുമ്പുള്ള ദീപ്തിദർശിമാരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനെന്നു ഇസ്രായേലും, ജനവും ഏജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചോ? കത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിലും ഉപദേശത്തിലും തന്റെ ദിവ്യത്വം വെളിപ്പെട്ടിരുന്നു. മുമ്പുള്ള ദീപ്തിദർശിമാർക്കോ ഉപദേശാക്കന്മാർക്കോ ഇല്ലാത്തതായ ദിവ്യത്വം നിറഞ്ഞ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ പ്രദർശനം തന്നിൽ വിളങ്ങിയിരുന്നതുകൊണ്ടു അ ദിവ്യത്വത്തിൽനിന്നു ഉരുവമായ പരിചയവും, സംസ്കൃവും, സമ്പന്നവും ആദ്യശിഷ്യന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തിന്നു ഹേതുഭൂതങ്ങളായിത്തീർന്നു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം ഉൾഭൂതമായ വിശ്വാസത്തെ വളർപ്പിച്ചു, മ്ശിഹിയുടെ മനുഷ്യാവതാരത്തോടുള്ള സമ്പ

സ്വന്തം ബലപ്പെടുത്തി, ഭൃഷികരിച്ചു അവരെ മഹത്വത്തിൽനിന്നു മഹത്വത്തിലേക്കു രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു അതിശയപ്രവൃത്തികളുടെ ബലമായ സഹായം ആവശ്യമായിരുന്നു.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ അതിശയങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെപ്പറ്റി ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ അതിശയപ്രവൃത്തികൾ താനും ദൈവപുത്രനെന്നു സാക്ഷികരിക്കുകയും തന്റെ ജീവിതത്തെയും ഉപദേശത്തെയും മറ്റേയിടകളും, ശിഷ്യന്മാർക്കു മറ്റുപ്രകാരത്തിൽ ലഭിച്ച വിശ്വാസത്തെ ഭൃഷികരിക്കുകയും, മനുഷ്യൻ പ്രകൃതത്താലെ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സ്വഭാവത്തിന്നു സരണയായി മാത്രം പ്രവൃത്തിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണ് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം പ്രവൃത്തികളിൽ മാത്രമല്ല, അതിന്റെ സ്വാധീനമായ മിശിഹായുടെ രക്തമെന്നാണ് ഫലപ്രദമായിരിക്കുന്നത്. തന്റെ അതിശയപ്രവൃത്തികളെ ധ്യാനിക്കുന്നതിനാൽതന്നെ മുമ്പിലത്തതിലും അധികമായി വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും തന്റെ മിമിത്തം മറ്റുള്ളവരെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നും ദൈവത്തോടു ക്രിസ്ത്യാനികളായ നമുക്കെല്ലാവർക്കും സഹായിക്കട്ടെ.

കല്പക വലിയപ്പുപ്പൻ.

[ഭക്തൻ].

“ഇതിന്റെ ശേഷം—ഊദ്യേമിലെ ഓം പാത്രീയർക്കിന്നു— കടമിററത്തു ചെന്ന് മായാമുന്തിരിക്കല തിന്ന് ക്ഷുഭ്രഗ്നമന്ദാളെ നശിപ്പിച്ച— മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മലയാളത്തുള്ളപ്പോൾ വെച്ച മാർ തോമാ മെത്രാൻ കഴിഞ്ഞ ഓം മാർ തോമായുടെ ഭരണകാര്യം— ഹനുവെണ കൊല്ലം വെച്ച മാർ പരദേശത്തുനിന്നും മാർ അത്രയോസ് പാത്രീയർക്കിന്നു വന്നു. താൻ വന്നപ്പോൾ ഓം മാർ തോമാ മെത്രാനും വന്നപ്പോൾ മേൽ പറഞ്ഞ ഗ്രീഗോറിയോസ് കഴിഞ്ഞ വിന്റെ അർത്തിൽ— വന്നുകൊണ്ടു. ഹനുവെണ— കല്പക വള്ളിയിൽ മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു. താൻ വീഞ്ഞിൽ പ്രിയനായിരുന്നു. മലയാളത്തെ മാർ തോമാ മെത്രാനായി നിരപ്പായിരുന്നില്ല. കല്പക അറവിൽ കളിക്കുമ്പോൾ നിലവിട്ടുവോകയാൽ വെള്ളത്തിൽ വെച്ചു മരണം പ്രാപിച്ചു”

ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഹേതുഭൂതനായ മേൽ പേരെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കല്പക വലിയപ്പുപ്പൻ ഇവിടങ്ങളിലുള്ള നാനാജാതിമതസ്ഥന്മാരുടെയും ഭക്തിബഹുമാനദാദികൾക്കു പാത്രമായിരുന്നിട്ടുള്ള പുണ്യന്മാരാണ്. തന്നെക്കുറിച്ച് വലപ്പെടുത്തിയുള്ള വിവരണമായി പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. വടക്കൻ പുതുപ്പള്ളി, മേപ്പാട്, മാവേലിക്കര, കരിപ്പാഴ് അഭിയാലായി വലസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ഈ വള്ളിയിൽ വന്നുവേരുന്ന അനവധി പഴിവാടുകൾ തന്റെ പരിശുദ്ധതയുടെ സാക്ഷികളാണ്. പരിശുദ്ധനെപ്പറ്റിയും ഈ വള്ളിയെപ്പറ്റിയും രസകരങ്ങളായ പലകഥകളും എഴുത്തുള്ളവുപിന്നാലെ.

വലിയപ്പുപ്പന്റെ മാതമായ കുടും ഹനുവെണ പാത്തിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ചു. ഈ പരിശുദ്ധനെക്കുറിച്ചായിരിക്കണമല്ലോ സഭാ

ചരിത്രത്തിൽ നിന്നെടുത്ത് മുകളിൽ ഉദ്ധരണങ്ങളോടുകൂടി എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഈ പരിശുദ്ധന്റെ ഓർമ്മദിവസത്തെ കണ്ടുവലിയ പള്ളിയിടവകക്കാരും ആഘോഷിക്കാറുണ്ട്. കല്ലെട വലിയപള്ളിയിൽ പ്രധാനമായി രണ്ടു കരക്കാരാണുള്ളത്. ൧൮൭൩- വകയും രാത്രിയിലുമായി പള്ളിസാമനങ്ങളോടും നിരവധിജനങ്ങളോടുംകൂടി ഒരുകരയിൽ ബഹു കേമമായ ഒരു ഘോഷയാത്രയുണ്ട്, ൧൯൦൩- വകൽ കർബനാനന്തരം ഘോഷയാത്ര എത്രകരയിൽ ഊരുമുററി ൩ മണിയോടുകൂടി പള്ളിയിലെത്തുകയും അളവല്ലാതെ വച്ചിട്ടന്ന ചോറു തരംതിരിച്ച അളിനെ ഇരുത്തി കൊടുത്തു ജനബാഹുല്യം പാറികയും ചെയ്തും. ചോറിൽ ഏറിയപങ്കും അഗതികളും പുറജാതികളുമായിട്ട് ഒന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നത് ശ്രാദ്ധത്തിന്റെ ചടങ്ങുകൾ മേൽപറഞ്ഞതാണെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുള്ളവക്കു മനസ്സിലായി എന്നു വരികയുള്ളൂ. പരിമല പുതുപ്പള്ളി ഇടവക മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ പെരുന്നാൾ കണ്ടിട്ടുള്ളവക്കു ഇതു സാരമില്ലെന്നുതോന്നുമെങ്കിലും ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇതു ബഹു കേമമെന്നുതന്നെ പറയാം. ഈ പരിശുദ്ധന്റെ പ്രാർത്ഥന ഒന്നെങ്കിലും ഫലിക്കാതിരിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് എല്ലാവരുടേയും ധാരണ. ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യമാണല്ലോ നാനാദിക്കുകളിൽനിന്നും വരുന്ന ജനങ്ങളും നേട്ടുകളും. ൧൯൦൩- സ്ഥലത്തുള്ള പുറജാതികൾ തീർവട്ടി കൊടി മുതലായ നേട്ടുകൾ വാദ്യഘോഷത്തോടെ തുടരെ കൊണ്ടുവരുന്ന കാഴ്ച കാണേണ്ടതാണ്. എന്റെ കല്ലെടവലിയപ്പൂപ്പാ! എന്നു ഏതു ജാതിവിളിക്കുന്നുവോ താൻ അവക്കു സഹായിക്കുന്നുവന്ന് തീർച്ചയാണ്. ഈയുണ്ടത്തെ ശ്രാദ്ധവും പൂർവാധികം ഭംഗിയായും അനുഗ്രഹകരമായും കഴിഞ്ഞുകൂടി. ദൈവത്തിന്നു ന്യോത്രം. കരൈക്കുടി മുമ്പായി ആലോചിച്ചു ചേരികളിൽ ൧൯൦൩-ക്കു മുമ്പായി ചിട്ടയച്ചു പാട്ടുനല്ലു വിലയ്ക്കു വാങ്ങാൻ ഇടയാക്കാത്തസ്ഥിതിയിൽ നടത്തുന്നതിന്നു ഭാരവാഹികൾ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒന്നൊന്നര മാസമായി ഈ പള്ളിയിലെ മണി രാത്രിയിൽ തന്നെ അടിച്ചുവരുന്നതായി അറിയുന്നു. പലവിധത്തിൽ പരീക്ഷകൾ നടത്തുകയും, മണിനാക്ക് കയർ വലിച്ചുകെട്ടുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും സമയത്തു മണിയടിച്ചു. ഇതു എന്തു അത്ഭുതമെന്നു അറിവാൻ നിവർത്തിയില്ലാ. ൧൮൭൩- വകൽ കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിലും മണിയടിച്ചു. വലിയപ്പൂപ്പന്റെ വേലയെന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

ഇടവകപ്പത്രികയിലെ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഫലമായാലും ഏന്തായാലും കണക്കു തീർത്തു കേൾപ്പിക്കുമെന്നും നോമ്പിന്റെ ഇടയിൽതന്നെയാകട്ടെയെന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഫലം വിന്നാലെ.

നമ്മുടെ പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനയെപ്പറ്റി മിസ്റ്റർ ഏ. വീലിപ്പോസ് എഴുതിയിരുന്നു. പിന്നീട് യാതൊന്നും അറിയുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ വീലിപ്പോസിന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു ഓരോ പള്ളികളുടെയും ചരിത്രം എഴുതി അയക്കുന്നതായാൽ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാം.

മ. ഇ. വ.

നോമ്പ്.

(എം. ജെ. ജോസഫ് കോട്ടയം).

നോമ്പ്, ഉപവാസം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ സുവിധാനിക്കാത്ത ഒരു മൂയ തകർമാത്രമാണെന്നു ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ആളുകൾ ഇക്കാലത്തു ഇല്ലാതില്ല. ഇതിൽ എത്രകണ്ടു വാസ്തവമുണ്ടെന്നു നമുക്കു പഠിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കാം.

“ഉപവാസം” വിശുദ്ധ വേദത്തിൽ വളരെ നിഷ്കർഷയായി കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ഒന്നാകുന്നു. യോവേൽ മുതലായിട്ടുള്ള ദീർഘദർശിമാർ “ഉപവാസത്തോടും” സങ്കടത്തോടുംകൂടി കർത്താവിങ്കലേക്കു തിരിയുന്നതിന്നു വലുപ്പോഴും ജനങ്ങളോടു അർജ്ജുനരായി നാം കാണുന്നു. ദോഷം, ദാവിദ്, ദാനിയേൽ മുതലായവർ “ഉപവസിച്ചതായിട്ടും നാം കാണുന്നു. വീണ്ടും, ഏലിയാദീർഘദർശി, നിന്നവായക്കൂർ മുതലായവർ ഉപവാസം മൂലം എത്ര മഹത്തരങ്ങളായ കാര്യങ്ങളെ നേടിയിരിക്കുന്നു എന്നും നാം കാണുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവു തന്റെ പരീക്ഷാസമയത്തിന്നു പരസ്യശുശ്രൂഷയും മുമ്പു ദീർഘമായി ഉപവസിച്ചതായി നാം കാണുന്നു. തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്നെന്നേക്കുമായിട്ടു പ്രാർത്ഥനയും ധർമ്മവും ഏതുപ്രകാരം ചെയ്യണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുവോ അതുപോലെതന്നെ ഉപവാസത്തക്കുറിച്ചും താൻ അവരോടു കല്പിക്കുന്നു. മുൻപറഞ്ഞവ രണ്ടും അവശ്യമില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ആളിന്നുമാത്രമേ ഉപവാസവും അവശ്യമില്ലാത്തതായി വരികയുള്ളൂ. ഈ മൂന്നു സംഗതികളും നല്ല ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ചെയ്യണമെന്നു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മലപ്രസംഗത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. “നീ ധർമ്മം കൊടുക്കുമ്പോഴും, പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴും ഉപവസിക്കുമ്പോഴും കപടഭക്തിക്കാർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ പകുതിമാത്രം (ഒന്നുകിൽ അർത്ഥത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ ശരീരത്തിൽ) ചെയ്യാതെ പൂർണ്ണമായി നല്ല മനസ്സോടെ ചെയ്യണമെന്നു കല്പിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥന, ഉപവാസം, ധർമ്മം എന്നീ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടവതന്നെയൊ എന്നു അതും സംശയിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കെ ഉപവാസം അവശ്യമുണ്ടോയെന്നു സംശയിക്കുന്ന സഹോദരന്മാർ നേർപാഥത്തിൽനിന്നും എത്ര തെറ്ററി അകലെ പോയിരിക്കുന്നു എന്നു കാണാമല്ലോ.

രണ്ടാമതെ നോമ്പിന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു അപ്പോസ്തോലന്മാർ വലുപ്പോഴും റഹസ്യമായും പരസ്യമായും ഉപവസിച്ചതായി നമുക്കു കാണാം. വി: പൌലൂസിനു നേരിട്ട അപകടങ്ങളിൽ വലുപ്പോഴും താൻ ഉപവസിച്ചതായി വേദം സാക്ഷ്യപ്പെടുന്നു. ഇവയിൽ ആദ്യത്തേതു പരസ്യമായ ഉപവാസത്തിന്റെയും രണ്ടാമത്തേതു അതായതു വി: പൌലൂസ് അപകടസമയങ്ങളിൽ ചെയ്തവനതു റഹസ്യമായ ഉപവാസത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്.

ഉപവാസം എന്നാൽ എന്തു?

ഒന്നാമതായി ചില ആളുകൾ പറയുന്നതുപോലെ പാവത്തിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞിരിക്കുകയെന്നുവെ? ഒരനാളമല്ല. എന്തെന്നാൽ അതു ഉപവാസസമയങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല എല്ലാപ്പോഴും മനുഷ്യൻ വാലിക്കേണ്ട ധർമ്മമാണ്.

രണ്ടാമതായി, നോമ്പു മറ്റു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ അക

മെത്രാന്മാരും ചെയ്യപ്പെടേണ്ട ഒന്നാകുന്നുവോ? അതുമല്ല. ഏതെന്നാൽ അതു ഉള്ളിൽ തിങ്ങിവിങ്ങി പുറത്തേക്കു പുറപ്പെടുന്ന വിചാരത്തിന്റെയൊ അഗ്രഹത്തിന്റെയൊ ലക്ഷ്യമാണ്. ഉപവാസം ശരീരത്തോടു സംബന്ധമുള്ള ഒന്നാകുന്നു. അതു സൂചം, നീള മുതലായ കാര്യങ്ങളിലും പ്രത്യേകമായി ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളിലും ശരീരത്തെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുകയാണ്. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്തു?

ഇതിനു മഹത്തരങ്ങളായ രണ്ടു ഉദ്ദേശങ്ങളുണ്ട്.

൧. ജഡമാഹിമയുള്ളതും താൽക്കാലികമായ ഉല്ലാസ്സങ്ങളുള്ളതും അഗണ്യമാക്കുന്നതിനു പരിശീലിക്കയും തന്മൂലം അവയെ നിയന്ത്രിക്കയും മനക്കരുത്തു വലുതാക്കുകയും മനസ്സിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം നശിച്ചു മനസ്സു ശരീരത്തിനു അടിമപ്പെട്ടുപോകാതിരിക്കുകയും ആകുന്നു.

൨. ചെയ്തപോയിട്ടുള്ള അമിതഭോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു സാക്ഷാൽ ബോധവും സങ്കടവും ഉണ്ടായി എന്നു കാണിക്കുന്നതുക്ലാതെ എല്ലാ ആത്മീയനങ്ങളേയും സ്വാതന്ത്ര്യമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള നമ്മുടെ അദ്ധ്യായനയെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സർവ്വ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആളുകൾക്കുള്ള മുൻവിധിമുഖാന്തിരമല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ "ഉപവാസം" അനുതപിക്കുന്ന യാവെന്നൊരുത്തനും സ്വാഭാവികമായി ഉണ്ടാകാവുന്ന ഒരു വിദഗ്ദ്ധനായാകുന്നു എന്നു എല്ലാവരും ഏകദണ്ഡമായി സമ്മതിക്കുക വിധത്തിൽ അത്യാവ്യം ശരീരവും രമ്മിച്ചുള്ള സംബന്ധം അത്ര മഹത്തും ബലവത്തും അടുപ്പമുള്ളതുമാകുന്നു.

നോമ്പു, നമസ്കാരം, ദാനധർമ്മം എന്നിവകളെ ഏവരും അനുവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രാർത്ഥന നോമ്പോടും ദാനധർമ്മത്തോടും കൂടിയതായിരുന്നാൽ അതിൽനിന്നും ഉളവാകുന്ന പ്രയോജനവും അത്യധികമായിരിക്കും. മനുഷ്യന്റെ ഭാഗ്യം മുഴുവനും നോമ്പു പ്രാർത്ഥന, ധർമ്മം എന്നീ സൂക്തത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ യാവെന്നൊരുത്തൻ തന്റെ പ്രാർത്ഥന അകാശഗോളങ്ങൾക്കു മീതെ കയറി ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു അഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നോമ്പു, ദാനധർമ്മം എന്നീ രണ്ടു ചിറകുകൾ അതിനു നിർമ്മിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ ദൈവത്തിന്നോ തനിക്കുതന്നെയോ തന്റെ അയൽക്കാരനോ വിരോധമായിട്ടാണ് പ്രവൃത്തിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ദൈവദ്രോഹം, അപീശ്വാസം, ദൈവദൂഷണം മുതലായി ദൈവത്തോടു മറുത്തുള്ള കുറ്റങ്ങളെ നമസ്കാരത്താലും, കൊതി വൃഥിചാരം മുതലായവയാൽ തനിക്കുതന്നെ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന ഉപദ്രവത്തെ നോമ്പുകൊണ്ടും വിടിച്ചുപറിഞ്ഞു, കയ്യോറം, കളവു ഇത്യാദി അക്രമങ്ങളാൽ അയൽക്കാർക്കു വരുത്തിയിരിക്കുന്ന നഷ്ടത്തെ ധർമ്മപ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടും മറ്റും പരിഹരിക്കാവുന്നതാണ്.

നോമ്പു ആത്മാവിനും ശരീരത്തിനും ഉപകാരപ്രദമാകുന്നു. നിഷ്ഠാവിധായ നമ്മുടെ രക്ഷകൻ കൂടെയും നോമ്പു നോറും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികളേവരും അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ നിയമവും ക്രമവും അനുസരിച്ചു നോമ്പു നോല്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. നമ്മുടെ കത്താവു നോമ്പുനോറായെങ്കിൽ പാപത്തിൽ ജനിച്ചവനും പാപത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവനുമായ മനുഷ്യൻ നോൽക്കേണ്ടതല്ല. അവന്റെ ഉദരസ്തേഹംകൊണ്ടും കൊതികൊണ്ടും നോമ്പിനെ അഗണ്യമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര കഷ്ടമാണ്. നോമ്പു ആത്മാവി

നം ശരീരത്തിനും സുഖകരമായ ഒരു ഉറവയാകുന്നു. ഉപവാസം കുതിച്ചു ഓടുന്നതും അസുഖാവസ്ഥയെ പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ വേദനകളെയും അസ്വാസ്ഥ്യത്തെയും ഭൂരികരിക്കുകയും ഒരു സിദ്ധൗഷധമാകുന്നു എന്നു ഒരു പരിശുദ്ധൻ പറയുന്നു.

ആത്മിക പ്രയത്നത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ നോമ്പു പാവങ്ങൾ തടയുന്നതും ബോധത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിയെ വരുത്തുന്നതും സ്വർഗ്ഗീയകൃപയെയും പ്രതിസമ്മാനത്തെയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ആകയാൽ “വായനക്കാരാ” വിളവെടുക്കുന്ന കാലത്തു ഒരാൾക്കുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ നാം വളരെ ഉത്സാഹിക്കുകയായിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇങ്ങിനെയെങ്കിൽ നിത്യമായി അനുഭവിപ്പാറുള്ള ആത്മീയ ഭക്ഷണദ്രവ്യങ്ങളെ കൂട്ടുന്നതിനു എത്രയൊ അധികം ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ നമ്മുടെ ആത്മവൈരിയായ “ഭുഷ്ടപിശാചു നിന്റെ വക്കൽ വന്നു നോമ്പു നോൽക്കുന്നതിനു നിനക്കു എത്ര കാരണമാണുള്ളതു” ഭക്ഷണപാനാദികളിൽനിന്നും സന്തോഷാനന്ദങ്ങളിൽനിന്നും നീ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു എന്തിനാണു” പരിശ്വാഗമെന്ന വടിയാൽ ആത്മശരീരേന്ദ്രിയങ്ങളെ ദ്രോഹിക്കുന്നതിനു തുടങ്ങുവാനുള്ള ന്യായമെന്തു എന്നു നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതായാൽ “ഓശവിക്കപ്പെട്ടവനേ നീക്കരു മദവനി വിടിച്ചു അശ്വത്തിലേറിയിരിക്കുകയും അതു നിന്നെ താഴ്ത്തിട്ടു ചവിട്ടുവാൻ ഭാവിക്കുകയും ചെയ്താൽ നീ എന്തു ചെയ്തുമായിരുന്നു. നീ അതിന്റെ പുളപ്പു തീർക്കുന്നതിനായി അതിനു കൊടുക്കു പതിവുള്ള പൂല്ല്യം, വൈക്കോൽ, മുതിര മുതലായവ കുറെ കുറയ്ക്കുകയല്ലയോ, എന്റെ ശരീരമൊ നിത്യതയിലേക്കുള്ള യാത്രക്കാരനായ എന്നെ വാരിച്ചിരിക്കുന്ന കുതിരതന്നെയാകുന്നു. അതിന്റെ കൂത്താട്ടത്തിൽ എന്നെ അതു നിലത്തിട്ടു ചവിട്ടുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നു. ആകയാൽ അതു എന്നെ ദ്രോഹിക്കാതെ എനിക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനു അമിതമായ ഭക്ഷണങ്ങൾ കൊടുക്കാതെയിരിക്കേണ്ടതല്ലയോ” എന്നു മറുപടി പറക. നോമ്പുകാലത്തിൽ വിലക്കുപ്പെട്ട ഭക്ഷ്യങ്ങളെ അനുഭവിക്കാതിരിക്കുകയും ഉപവസിക്കുകയും ചെയ്താൽ പോരാ പാപാശുദ്ധപ്രവൃത്തികളിൽനിന്നുകൂടെയും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

ആകയാൽ പ്രിയ വായനക്കാരാ നോമ്പിന്റെയും ഉപവാസത്തിന്റെയും ഉപകാരം ഏതു വിധമെന്നു ശ്രദ്ധയോടെ ആരാഞ്ഞു അതിനെ അഭ്യസിക്കുന്നതിനു ഉത്സാഹിയായിരിക്ക, ഓരോ അഭ്യസനത്തിൽ നേരിടാവുന്ന വിഷമങ്ങളെ ജയിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ധൈര്യവും വിശ്വാസവും ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കർത്താവിൽ അശ്രയിക്കുകയും മൂലം ഏലിയാ മുതലായ പഴയനിയമകാലത്തെ വിശുദ്ധന്മാരെയും നമ്മുടെ പ്രിയ രക്ഷകൻ വി: അപ്പോസ്തലന്മാർ മുതലായവരെയും അനുകരിച്ചു ആത്മീയമായും ശാരീരികമായും ഉപവസിക്കുകയും നോമ്പു അത്യാവിനു ശക്തിയെ നൽകുന്നതും ആകാശത്തിലേക്കു പറന്നു കരേറുവാനുള്ള ചിറകിന്റെ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതും ആകുന്നു എന്നു പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യ.

കാതലിക് സഭയുടെ അനശ്വരത്വം.

എല്ലാ വസ്തുവിവർത്തനം ലക്ഷണമുണ്ടെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വ്യവഹരിക്കുന്നുണ്ട്. പശുവിനുതന്നെ സാസ്താ (താട) വത്വം ലക്ഷണമുണ്ടെന്ന്, പദാർത്ഥശാസ്ത്രത്തിൽ വ്യവഹരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ കാതലിക്സഭയ്ക്കും ലക്ഷണമുണ്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്ന് അനശ്വരത്വം (നിലനില്പ്, നിത്യത്വം) എന്നതാകുന്നു. സ്വപ്രകാരം നിത്യമായ ദൈവം അതിന്റെ ആവിർഭാവത്തുകൾ അതിനു പ്രദാനം ചെയ്തപ്പോൾ രൂപം, ആകൃതി, ലക്ഷണം ഇവകളോടുകൂടെ, അതു എന്നനേക്കും നിലനിൽക്കാനുള്ളതാകുന്നു. ഏതു കൊണ്ടെന്നാൽ അതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടുന്നതായാൽ അതു നിത്യമെന്നോ, ഒരു സ്ഥാപനമെന്നോ പറയുവാൻ പാടില്ലാത്തവയ്ക്കും. പുത്രൻ തിരുമേനിയുടെ സഭയുടെ, അനന്തമായ നിലനില്പിനെക്കുറിച്ചു വേദാന്തത്തിൽ പലപ്പോഴും പൂർവ്വം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനി “യാക്കോബിന്റെ വംശത്തിന്മേൽ ഏതേക്കും രാജാവായിട്ടു ഭരിക്കും. തന്റെ രാജ്യത്തിനു അവസാനമുണ്ടാകുകയുമില്ല” (ലൂക്ക ൧: ൩൨, ൩൩) എന്ന ഗർഭ്യയെൻ ദൈവജനനിയായ വി: മറിയമയെ അറിയിക്കുന്നു. രക്ഷകൻതന്നെ പത്രോസിനോടു പറയുന്നതും, “നി പത്രോസ്സു (പാറ) ആകുന്നു. ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എന്റെ പള്ളി (ആകവചനം) പണിയും. നരകത്തിന്റെ വാതിലുകൾ അതിനോടു ബലപ്പെടുകയുമില്ല. ഇനിയും നമ്മുടെ രക്ഷകൻ വി: മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ എഴുതിട്ടുള്ളതന്റെ മരണപത്രികയെ (അവസാന വാചകങ്ങളെ) പരിശോധിക്കാം. “നിങ്ങൾ പോയി എല്ലാജാതികളെയും പഠിപ്പിക്കുവിൻ-----വിശേഷിച്ചു കന്യാലും ഞാൻ ലോകാവസാനത്തോളം നിങ്ങളോടുകൂടെ എല്ലാദിവസങ്ങളിലും ഉണ്ടു്” (മത്താ. ൨൮: ൨൦) ഈ വാക്യത്തിൽ മൂന്നു പ്രധാന തത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

൧. “കന്യാലും ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടു്” ഇതിൽനിന്നും കാതലിക് സഭയോടുകൂടെ മ്ശീഹായുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

൨. “ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ എല്ലാദിവസങ്ങളിലുമുണ്ടു്” ഒരു ദിവസത്തെ ഏകിലും അസ്സനിധിയുടെ അന്തരം (ഇട) കൂടാതെ തന്റെ നിത്യ സാന്നിധ്യം ഇതിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.

൩. “ലോകാവസാനത്തോളം” ലോകാവസാനം വരെ തന്റെ നിത്യസാന്നിധ്യം അതിനാൽ സഭയുടെ അനന്തമായ നിലനില്പ്, ഇതിൽനിന്നുവിർഭവിക്കുന്നു.

അതിനാൽ കാതലിക്സഭ, അരംഭമുതൽക്കുതന്നെ സ്ഥിതിചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, അതിന്റെ ജീവൻ നശിച്ചുപോകയൊ മ്ശീഹായോടുള്ള സംയോജിപ്പിൽനിന്നും വേർപിരിയുകയൊ ചെയ്തതായി ഒരുദിവസത്തെങ്കിലും അന്തരമുണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും അതു കാലാന്തരത്തോളം ജീവിച്ചിരിക്കണമെന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. കാതലിക് സഭ ഒരു ജീവിതസ്ഥാപനമായിട്ടും സ്ഥിതിചെയ്യത്തക്കതല്ല. പിന്നെയൊ അയ്യപ്പിന്റെ സമഗ്രതയോടും പുഷ്പിയോടും അന്യൂനമായ ഘടനയോടും പൂർവ്വാധികമായ ഐക്യം, ശ്രദ്ധ, കൂട്ടുകെട്ട് എന്നിവയോടുകൂടെ വളരാനുള്ളതു

തന്നെയാകുന്നു. സഭ ദൈവനിമ്മിതമാകയാൽ അതു എന്നും “കഴകിന്റെ ശക്തിയെപ്പോലെ സ്വശക്തിയെ പുറിയതാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു” (സങ്കീ. ൧൦൨: ൫) നരകത്തിന്റെ വാതിലുകൾ അതിനോടു ബലപ്പെടുകയില്ലെന്ന സങ്കീർ്തനക്കാരനോടുകൂടെ നമുക്കു താഴെ വരുന്നപ്രകാരം ചോദിക്കാം. “പുറജാതികൾ കലഹിക്കുന്നതും ജനങ്ങൾ വൃത്തികൾക്കുള്ള നിരൂപിക്കുന്നതും എന്തിന്? കത്താവിനു വിരോധമായിട്ടും തന്റെ മ്ശീഹായിക്കു വിരോധമായിട്ടും ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ എഴുന്നിററു നിന്നു. അധിപതികളും ഒന്നിച്ചു അലോചന ചെയ്തു. നമുക്കു അവരുടെ കെട്ടുകളെ വെട്ടിച്ചു അവരുടെ നുകത്തെ നമ്മുടെനിന്നും ഏറിത്തുളകുക. സ്വസ്ഥത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ അവരെക്കുറിച്ചു ചിരിക്കും. കത്താവു അവരെ പരിഹസിക്കും. (സങ്കീ. ൨: ൧൧൪) മാനുഷികമായ യാതൊരു ശക്തിയും കാതലിക്സഭയുടെ ശക്തിയെ ഏതുകുന്നതിന്നു തരമില്ല. അതിന്നു ഭയപ്പെട്ടിട്ടുവശമില്ല. എന്തെന്നാൽ മ്ശീഹാ അതിനോടുകൂടെ ഉണ്ടു്. അതിനാൽ അതു മുതലിപ്പോകുന്നതല്ല. അഭിയാദിവിക്സി, കടക്കുകയിൽ കേസർ തന്റെ ഭിതനായ തണ്ടുകാരനോടു, “കേസറിനെ കൊണ്ടുപോകയിൽ നീ എന്തിന്നു ഭയപ്പെടുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. കേസർ അറകാരം കൊണ്ടു പറഞ്ഞതു മ്ശീഹാ സ്തുതത്തോടുകൂടെ പറയുന്നു. “നീ എന്തിന്നു ഭയപ്പെടുന്നു. മ്ശീഹാ കപ്പലിൽ ഉണ്ടല്ലോ” സൂയ്ൻ കാലാകാലങ്ങളോളം ഉദിക്കുമെന്ന നമുക്കു നിശ്ചയമില്ലയൊ? അതെന്തുകൊണ്ടാണു്? അതിനെ ദൈവം അകാശത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അപ്രകാരം കല്പിക്കുകയും ആരംഭം മുതൽ അതു അതിന്റെ വഴിയിൽക്കൂടെ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്നു ഒരിക്കലും വിചാരം വരുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഇതു പോലെ കാതലിക് സഭ ലോകത്തെ എന്നും പ്രകാശിപ്പിക്കുമെന്ന മ്ശീഹാ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടില്ലയോ? തന്റെ സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിജ്ഞയെ താൻ ഇതുവരെ പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ലയൊ? ഭയങ്കര കാരാദിനും വെയിലിനും മഴയ്ക്കും, അതു വിശ്വവുമായി ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ലയൊ? മനുഷ്യസ്ഥാവനങ്ങളിലുള്ള ഇടവികാത്ത മാറ്റങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരിക്കലും ഭേദപ്പെടാത്ത സ്ഥാവനം സഭയാകുന്നു. കാതലിക് സഭ, ഒരിക്കലും നശിക്കുന്നില്ല. അതു എന്നും പ്രാചീനവും എന്നും അഭിനവവും ആയിരിക്കുന്നതാകുന്നു. സങ്കീർ്തനക്കാരൻ പറയുന്നതു—“അവ, നശിക്കും. എന്നാൽ നീ വിജയിക്കും. അത്രയുമല്ല, അവയെല്ലാം ഒരു വസ്ത്രംപോലെ പഴതായിച്ചാകും. ഒരു ഉടുപ്പുപോലെ നീ അവയെ മാറ്റും. അവ മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ നീ ഏല്പായിപ്പോഴും ഒന്നുതന്നെ. നിന്റെ ദാസന്മാരുടെ മക്കൾ നിലനിൽക്കും. അവരുടെ സന്തതി എന്നെന്നേക്കും നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും. (സങ്കീ. ൧൦൧: ൨൭-൨൯) സഭ, അതിജീവനം ചെയ്യുന്നതു്, മാനുഷബുദ്ധികൊണ്ടല്ല. മാനുസം കൊണ്ടുള്ള ഭൂജ്ഞാലുമല്ല. സർവ്വകാലത്തെയും വിരലാകുന്നു അതിന്റെ സ്ഥിരതയ്ക്കുള്ള കാരണം. “ഇനി നിങ്ങൾ അയ്യന്മാരും പരദേശികളുമല്ല. ഇശ്ശാലാമാന്മാരോടു സമനഗരക്കാരു. ദൈവത്തിന്റെ ഭവനക്കാരും ദീപ്തികളുടെയും ദീപന്മാരുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണി ചെയ്യപ്പെട്ടവരും അത്രെ. പ്രധാനമായ മൂലകളു യെശു മ്ശീഹാ തന്നെ ആകുന്നു” (എഫെ. ൨: ൧൯, ൨൦) ഭൂമിയിലെ ബന്ധുക്കളിൽനിന്നും മാതാ

വിവാക്കന്മാരിൽനിന്നും വേർപെട്ടാലും കാരലിക്ക് സഭാംഗങ്ങൾ സഭയിൽനിന്നും വേർപെടണമെന്നില്ല. നമ്മെ സമാധാനപ്പെടുത്താനായി അതു ഏതും നമ്മോടുകൂടെയുണ്ട്. "കണ്ടാലും ഞാൻ എല്ലാദിവസങ്ങളിലും ലോകാവസാനത്തോളം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞു. ദിവ്യഭരണാഭിഷേകന്മാരോടു പറഞ്ഞതുതന്നെ നമ്മോടും പറയുന്നു. കാരലിക്ക് സഭാംഗമേ! രക്ഷകന്റെ നിത്യസന്നിധിനായി സ്തുതിപ്പിൻ! "അഗ്നിയെ! ഉഷ്ണമേ! കർമ്മവിനെസ്തുതിപ്പിൻ! മിന്നലുകളെ! മോക്ഷങ്ങളെ! കർമ്മവിനെ സ്തുതിപ്പിൻ! കർമ്മവിന്റെ സകല സൃഷ്ടികളുമേ! കർമ്മവിനെ സ്തുതിപ്പിൻ! തന്നെ എന്നന്നേക്കും സകലത്തേക്കും പ്രശംസിക്കുകയും ഉജ്ജ്വലിക്കുകയും ചെയ്യിൻ! (ദാനിയൽ)

പി. സി. മത്തായി.

ഒരത്യാവശ്യം.

സമുദായനേതാക്കന്മാരുടെ പ്രത്യേക പര്യാലോചനയ്ക്കു

സർവ്വജനകീയമായ നിയന്ത്രണവുമായിരിക്കുന്ന ദൈവം മനുഷ്യക്കു ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു വലുതായ പ്രകാരത്തിലും വലുതായ സ്ഥലങ്ങളിലായിട്ടും അത്ര. ഇതനുസരിച്ചു യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരിൽ മിലർ കാലക്കോലമാർഗ്ഗം നോക്കുന്നതും. ഈ പീരിയറ്റിലും പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഒട്ടും അതിശയിപ്പാനില്ല. സർക്കാർജോലിക്കാരായിട്ടും, തോട്ടക്കാരായ ധാരമാരുടെ കീഴിൽ വേല ചെയ്യുന്നവരായിട്ടും, ഇതരക്രിസ്തീയ സമുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരെക്കാൾ ഒട്ടും കുറവില്ലാത്ത ഒരു കൂട്ടം യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാർ പീരിയറ്റിൽ വലുതായ സ്ഥലങ്ങളിലായിട്ടും താമസിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരിൽ ഭൂരിവകുമാളുകളുടെയും താമസം കഷ്ടമായതും ആണെന്നുള്ളതും പ്രത്യേകം ഓർമ്മിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതരക്രിസ്തീയസമുദായത്തിൽപെട്ട റോമാക്കാരും സി. എം. ഏസ്സുകാർക്കും അവരവരുടെ വൈദികകർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കു വേണ്ടസൗകര്യം അതതുസമുദായം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. രണ്ടുകൂടും പള്ളികളും പള്ളിക്കൂടങ്ങളും പട്ടക്കാരും ഉപദേശിമാരും വാചസ്പത്യന്മാരും ഉണ്ടു. നവീകരണങ്ങൾക്കും ഇവിടെ ആവക സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടും ഇല്ലെങ്കിലും, ഇംഗ്ലീഷുകാരോടു യോജിപ്പും സഹകരണവും ഉള്ള വിനാശം, അവർക്കും തങ്ങളുടെ ആത്മീകദിഷ്ടതികൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇവകകൾക്കുണ്ടാകേണ്ട സൗകര്യം മില്ലാതെ കിടന്നു കഴിഞ്ഞുനോക്കുന്ന യാക്കോബായ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ് ദൈവാരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിന്നു അവർക്കും ഇവിടെയും സമീപസ്ഥലങ്ങളിലും പള്ളിയില്ല, ഒരുക്കി ജനിച്ചാൽ അതിനെ മാമോദീസാ മൂലകുന്നതിനും കമ്പസ്റ്റാരികു, വിശുദ്ധ കർമ്മാന കൈക്കൊള്ളുക മുതലായതിനും അവർ എങ്ങോട്ടാണു പോകേണ്ടതു. ആസന്നമരണനായിരിക്കുന്ന ഒരുത്തൻ അന്ത്യകൃപാശകഴിക്കുന്നതിനും, അവന്റെ ആത്മാവിന്നു ആശ്വാസജനകങ്ങളായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു അവനെ സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നതിനും അരുമില്ല. ദൈവം ഇവിടെവെച്ചു മരിച്ചുപോയാൽ അവനെ അരു. എവിടെ അണു കബറടക്കുന്നതു. മേൽപ്രകാരമുള്ള പൗരവചനങ്ങളായ കാര്യനിർവ്വഹണത്തിന്നു ഇതരസമുദായങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നതിന്നു വിശ്വാസവും മനസ്സാക്കിയും സമ്മതിക്കേണ്ടില്ല. ഇവകസം

ഗതികൾക്കു യാതൊരുനിവൃത്തിയാശ്ശുവില്ലാതെ കിടന്നുവലയുന്ന യാക്കോബായക്കാരായ ഞങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വളരെ പരിതാപകരം തന്നെ. മലങ്കര യാക്കോബായസുറിയാനിസഭദായം ഐശ്വര്യത്തിലും പരിഷ്കാരത്തിലും ഉയർന്നിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു, ഈ ഒരു സംഗതി സമുദായനേതാക്കന്മാരുടെ ദ്രഷ്ടിയിൽപെട്ടിട്ടില്ലാത്തതു സമുദായത്തിനു ഒരു വലിയ ന്യൂനതയും വീരിമട്ടുനിവാസികളായ ഞങ്ങളുടെ ദുർദ്ദശയും എന്നല്ലാതെ എന്നാണ് പറയേണ്ടതു.

എന്നാൽ ഈ വക സംഗതികൾ, “അനക്കായ്ക്കത്തിൽ ചേന്നക്കായ്ക്കം” എന്നു പറയുന്നതുപോലെ, ഇപ്പോഴാണോ കൊണ്ടുവരുന്നതു. സമുദായത്തിൽ പ്രബലമായ കഴപ്പങ്ങൾ ഉള്ള ഈ കാലത്തിതൊക്കെ എങ്ങിനെയാണ് സ്ഥാപിക്കേണ്ടതു, എന്നെല്ലാം ചിലക്കാക്കെ രോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അത്രക്കുണത്തിൽ അവസാനിക്കാത്തതായ കഴപ്പങ്ങൾ എല്ലാം തീർന്നിട്ടു മതി ഞങ്ങളുടെ അത്മീക കായ്ക്കങ്ങൾ അനവധിക്കുന്നതു എന്നും ആകാലം വരെ ഞങ്ങൾ എതുവിധത്തിലും അയിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നും തീർച്ചയാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു കുറെ കഠിനംതന്നെ. കൂടാതെയും, ഇപ്പോൾ സമുദായത്തെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന കഴപ്പങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും കാലത്തു അവസാനിക്കുമ്പോൾ അന്നുവേറെ കഴപ്പങ്ങൾ ഉത്ഭവിക്കയില്ലയൊ എന്നു ആർക്കറിയാം. അപ്പോൾ “അലക്കൊഴിഞ്ഞിട്ടു കാശിക്കു പോകത്തില്ലാ” എന്നു പറയുന്നതു പോലെ, കഴപ്പങ്ങൾ അവസാനിച്ചിട്ടു വീരിമട്ടിൽ പള്ളി സ്ഥാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെന്നുവന്നുകൂടും. മാത്രമല്ല, കഴപ്പങ്ങൾക്കിടയിൽ സമുദായികമായ ഓരോ കായ്ക്കങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതുപോലെ, ഇതും ശ്രമിച്ചാൽ സാധിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ അത്രവലിയ ഒരു സംഗതിയും അല്ലെല്ലൊ. ആകയാൽ സമുദായപ്രധാനികൾ ഞങ്ങളുടെ വലിയ ചുമതലയേയും, സാധുക്കളായ ഞങ്ങളുടെ ദയനീയാവസ്ഥയേയും ഓർത്തു, അധികകാലത്തു കൂടാതെ, വീരിമട്ടിൽ അഴുതയിലൊ പാവ നാറ്റിയിലൊ സൌകര്യമുള്ളസ്ഥലത്തു ഒരുപള്ളിസ്ഥാപിച്ചു അവിടെ സ്ഥിരതാമസത്തിനായി ഒരു പട്ടക്കാരനെ നിയമിച്ചു ഞങ്ങളുടെ സങ്കടനിവൃത്തിവരുത്തിത്തരണമെന്നു ദയവുണ്ടാകണമെന്നു അപേക്ഷ.

ഇനിയും ഈ കായ്ക്കസാധ്യത്തിനു ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന പണത്തിനു എന്താണു മാർഗ്ഗം എന്നുകൂടി അഭ്യോചിക്കേണ്ടതാണെല്ലൊ. സമുദായസ്വത്തിന്റെ ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ ഒരുഭാഗം, ഈ ഗൌരവർദ്ധനവും അനുഗ്രഹപ്രദവുമായ സംഗതിക്കു വിനിയോഗിക്കുന്നതിനു സമുദായത്തിനു മനസ്സില്ലാത്തപക്ഷം, മലങ്കര സുറിയാനി സമുദായത്തിലുള്ള ഓരോ വീട്ടിൽനിന്നും കുറഞ്ഞപക്ഷം ഓരോ അണുവിതും സംഭാവന എടുത്താലും ഇവിടെ ഒരു പള്ളിസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ആവശ്യപ്പെട്ട പണത്തിൽ അല്പമെങ്കിലും കുടുതൽ വരാറിരിക്കയില്ലാ. പിന്നെ പട്ടക്കാരനു ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ഭാരം വീരിമട്ടുനിവാസികളായ ഞങ്ങളെ ചുമത്തിയാൽ വല്ലവിധത്തിലും നിവൃത്തിയുണ്ടാകുമെന്നതാണ്. ആയ്ക്കൊണ്ടു സമുദായനേതാക്കന്മാരുടെ ദ്രഷ്ടി ഈ കായ്ക്കത്തിൽ പതിഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ സങ്കടനിവൃത്തി വരുത്തിത്തരണമെന്നു താഴ്മയായി അപേക്ഷിക്കുന്നു.

കെ. എസ്സ് വറുഗിസ്സു

അരണക്കൽ തോട്ടം. വണ്ടിപ്പെരിയാർ, വീരിമട്ടു.

മലങ്കര സുറിയാനിസഭയും യുവജന സംഘങ്ങളും.

ഈ ആധുനികകാലത്തു ഏതു സമീപത്തുനിന്നും വൈ. എം. സി. എ. എന്ന ശബ്ദം കേൾക്കാൻ തക്കവണ്ണം യുവജനസംഘങ്ങൾക്കു അത്രമാത്രം പ്രചാരം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു അവിതർക്കിതമായ ഒരു വാസ്തവമാണ്. ഏതൊരു സമുദായത്തിന്റെയും അഭിവൃദ്ധിയിലും നില നില്പും ആ സമുദായത്തിലെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ അഭ്യസനത്തെയും സമുദായസ്നേഹത്തെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള തത്വത്തെ ഗ്രഹിച്ചാണല്ലോ അധികൃതന്മാരുടെ പ്രത്യേക ശ്രമത്തോടൊത്തും സഭയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾക്കനുസരണമായും പലസമീപങ്ങളിലും സൺഡേസ്കൂളുകളും യുവജന സംഘങ്ങളും ഏല്പിക്കുന്നതും തദനുസരണമായി അവയെ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നതു്. അതിനാൽ യുവജനസംഘങ്ങൾ നിമിത്തം നമ്മുടെ യുവാക്കന്മാരിൽ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിനനുസരണമായിട്ടുള്ള വാസ്തവമായ ദൈവഭക്തിയും സമുദായസ്നേഹവും വർദ്ധിക്കുന്നതായാൽ നന്മകൂടം നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ ഭാവിവളരെ അനുഗ്രഹ പ്രദമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ലാ. നേരെമറിച്ചു നമ്മുടെ യുവാക്കന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിപ്പാൻ സൗകര്യം ഉപദേശത്തിലും അനുസരണത്തിലും പരിശീലിക്കുകയും നിലയിൽ വിളകൊടുക്കുന്ന ഏകിൽ ആയതു് സമുദായത്തിന്റെ അഭിമാനത്തിന്നു മേൽത്തന്നു മായിരിക്കുമെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിന്റെ മഹത്വവും മനസ്സിലാക്കത്തെയും പാശ്ചാത്യ രീതി മനസ്സിലാക്കത്തെയും നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഒരുവിധം വ്യാപിച്ചു പോയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും യുവാക്കന്മാരുടെ യൗവന മാപല്യങ്ങളാൽ ഉദ്യോഗാർത്ഥരായ അധികൃതമായ സമാനത്വം കൂലവും, ഇക്കാര്യത്തു നമ്മുടെ ചില ഇടവകകളിൽ പല വിഷമതകളും നേരിടുന്നുണ്ടു്. അതിനാൽ യുവജനസംഘങ്ങളും സൺഡേസ്കൂളുകളും മറ്റും തക്കതായ ആളുകളുടെ ശരിയായ ശ്രമത്തോടൊത്തും സജ്ജ മരതിലും നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകേണ്ടതു് ഏതായാലും ശ്രമിക്കുന്നു.

ഇത്രയും പ്രസ്താവിക്കാൻ ജടയായതു കഴിഞ്ഞ ധനുമാസം ൧൫.൧൦൨. രാത്രിയിൽനിന്നു “ചിടങ്ങത്തുൾ വൈ- എം. സി. എ.” യുടെ പ്രഥമവർഷികയോഗത്തിൽ യാദൃച്ഛികമായി ഞാനും ചെന്നുചേരുകയും അവിടെയായിട്ടു് ആ സംഘത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടും മറ്റും സംഘനടപടികളെ ഏകക്കര മനസ്സിലാക്കയും ചെയ്തതു നിമിത്തമാണ്. ഈ സംഘത്തിൽ മെഴുകുപേടി ഇടവകയിലുള്ള യോജാവാക്കന്മാരും സമീപസമീപമായ നവീകരണകാർ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ എന്നീ മൂന്നു ശാഖകളിൽനിന്നു സംഘാംഗങ്ങൾ ചേർന്നു കൂണ്ടു. ഭൂരിപക്ഷം സാമാജികന്മാരും യാജാവാക്ക സഭയിലുൾപ്പെട്ടവരാണ്ന്നാണ് അറിയുന്നതു്. ഈ സംഘത്തിന്റെ സിക്രട്ടറിയായി യാജാക്കച്ചേരിൽ നിന്നു ഒരാളും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരിൽ നിന്നു ഒരാളും കണ്ടനെ രണ്ടുപേർ ഉണ്ടെന്നും സംഘത്തിന്റെ ശ്രമത്തോടൊത്തിലേക്കു ഒരു പ്രസിഡന്റു ഉള്ളതായി റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലാ. ഈ വാർഷികയോഗം സമീപത്തുള്ള മാന്യനായ ഒരു യാജാക്കച്ചേരിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ സമാപിച്ചിരിക്കുന്ന വായനശാലയോടുകൂടിയുള്ള പ്രത്യേക കെട്ടിടത്തിൽ പങ്കെടുത്തവർ ഉണ്ടെന്നു നമുക്കു അറിയാം. യോഗത്തിൽ അഗ്രാസനം വഹിച്ചതു നവീകരണത്തിലെ ഒരു ഗ്രാഡുവേദനായിരുന്നു. പ്രാസംഗികന്മാരിൽ മിക്കവരും നവീകരണത്തിലും ത്രുതൽ മിഷ്യനിലും ഉൾപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ വൈദികരിൽ ആരും ഒന്നും എന്നുള്ള കാര്യം പരിഹരിക്കാനായിട്ടെങ്കിലും ചില ഒരു നവീകരണ പട്ടികാരന്മാർ അവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. യോഗനടപടികളെല്ലാം ഇവരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾക്കനുസരണമായതായിരുന്നു നടത്തിയത. പ്രോഗ്രാം അനുസരിച്ചു് യോഗത്തിലെ ആദ്യപ്രാർത്ഥന നവീകരണപട്ടികാരൻ പറഞ്ഞുവായിരിക്കട്ടെ. ഒരു മനഃപ്രാർത്ഥന മാത്രമായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനാരംഭമായതായാ യോഗത്തിൽ ഹാജരായിരുന്നവരോടു് “നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ ഇരിക്കുന്നതുപോലെ അവയെക്കൂടെ സമീപങ്ങളിൽ ഇരുന്നു ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടാൽ മതി” എന്നു് അഗ്രാസനൻ ആജ്ഞാപിച്ചതനുസരിച്ചു് എല്ലാവരും ഭാവികവിടെ ഇരുന്നു കൊള്ളുകയായിരുന്നു ചെയ്തതു്. യോഗാവസാനത്തെ

പ്രാർത്ഥനയും മേൽ പറഞ്ഞവിധത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു. “നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ജന്മകാരം പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ” എന്നു നമ്മുടെ രക്ഷകൻ കല്പിച്ചു പറിപ്പിച്ചു കർത്തൃപ്രാർത്ഥനപോലും” ഈ യോഗത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടും. നമ്മുടെ സഭാ വിശ്വാസത്തിനനുരൂപമായുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ജവരുകൾ മാനുഷലയിൽ ശേഖരിക്കുന്നതിനാകട്ടെ, തദനു സരണമുള്ള പരിശീലനത്തിൽ സംഘം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകണമെന്നാകട്ടെ ഇവർ നിഷ്പക്ഷമുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. വിശേഷിച്ച് ഇരുനൂറ്റാണ്ടോളം സംസ്കാരംകൊണ്ടും അവരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന മാസിക മുതലായതിനെ മാത്രം ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും സാധാരണ കർവലവും സത്യവിശ്വാസത്തിൽനിന്നും തെറ്റിപ്പോകാമെന്നുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ യുവജനസംഘങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ സത്യവിശ്വാസാചാരമിത, സമുദായസ്നേഹം മുതലായതു് ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സംഘംകൊണ്ട് ലഭ്യമാകുന്ന മാത്രമല്ല, നേരെമറിച്ചുള്ളവിധം ഇതുകൊണ്ടു വന്നുകൂടാമെന്നും അനുഭവത്തിൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ സംഘത്തിൽ ഇടവകപട്ടികാരനായ ബഹുമാനപ്പെട്ട കടവായിൽ അച്ഛൻ മൗനം അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടെന്നറിയുന്നില്ല. സുവിശേഷസംഘകാരുടെ ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം ഈ സമുദായങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടാകുന്നു. ഇതരസമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ ഏകമതത്തോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടിയിരിക്കുന്നത് സുസ്തുർമാലയിലുള്ളതുതന്നെ. ഏകിലും വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ അനുരൂപംകൂടി അന്യരും യോജിക്കുന്നതിന്നു പാടില്ലാത്തതാണ്. ഈ സംഘകാർ യാതൊരുവായ സഭയിലെ ഒരു നല്ല പ്രാസംഗികനോടു തങ്ങളുടെ വാർഷിക യോഗത്തിൽ ഒരു പ്രസംഗംചെയ്യണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചിട്ടും ആയിരുന്ന അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നുള്ളതും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. ചിലസമുദായം കൂടി സമ്മിശ്രമായ ഒരു യോഗമായതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഇതിനെ സ്വീകരിക്കാത്തതു എന്നു അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ സമുദായങ്ങളെ ഈ സംഘം സമുദായത്തിന്നു ദോഷമായി പരിഗണിക്കാതിരിക്കാൻ അധികൃതന്മാർ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു തയ്യാറാം വിരമിക്കുന്നു.

എന്ന് ഒരു സമുദായസ്നേഹി.

ഒരു സമാനദാനവും സമ്മേളനവും.

തലവകി ക്രിസ്തീയ യുവജനസംഘത്തിന്റെ കീഴിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന തലവകി കിഴക്കേകര പടിഞ്ഞാറേകര ഈ സഭാഭാഗങ്ങളിലെ ക്ഷീരകളുടെ സമാനദാനവും യുവജനസംഘവും സമ്മേളനവും ധനു മാസം ൨൯-ാം-നു വെള്ളിയാഴ്ച പകൽ ൨ മണിക്കുശേഷം തലവകി കിഴക്കേകര പള്ളിയിൽ പ്രത്യേകം കെട്ടിടങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന പന്തളിൽവെച്ചു റവ. ഫാദർ. പി. റി. ഗ്രീസ്മാൻ. എം. എ. അദ്ധ്യക്ഷത. അഗ്രാസനാധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ ഭംഗിയായി നടന്നിരിക്കുന്നു.

ആദ്യമായി ഉണ്ടായതു ക്ഷീരകളുടെ ഒരു ചോഷരായയായിരുന്നു. നൂറ്റാണ്ടു നൂറ്റാണ്ടു ക്ഷീരകൾ പല ചോഷ ചരിത്രങ്ങളോടുകൂടി പടഞ്ഞാറേകരപള്ളിയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു പാട്ടുകളോടും സന്നാഹങ്ങളോടും കൂടി കിഴക്കേകര പള്ളിയിൽ എത്തി പ്രാർത്ഥനയും കഴിഞ്ഞു കാൽപരിചാടി അനുസരിച്ചു അഗ്രാസനരുടെ ഉപദേശ പ്രസംഗത്തോടുകൂടി യോഗം ആരംഭിച്ചു. അനന്തരം പടിഞ്ഞാറേകര സഭാഭാഗങ്ങൾ ഫെഡ് മാസ്റ്റർ മിസ്റ്റർ കളത്തിൽ അബ്രഹാം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു ഇതിനെ തുടർന്നു കിഴക്കേകര സഭാഭാഗങ്ങൾ ഫെഡ് മാസ്റ്റർ മിസ്റ്റർ ചക്കാലയിൽ അവിരാ തന്റെ റിപ്പോർട്ടിനെ, ഒരു പ്രസംഗം മൂലം പ്രസ്താവിച്ചു പിന്നീടുണ്ടായതു ദിവ്യശ്രീ പത്രയുദ്ധമന്ത്രണ അബ്രഹാം കത്തനാർ മിസ്റ്റർ സി. ജി. ഫ്രാൻസിസ്. ഐ. ടി. ചുറ്റി മട്ടയ്ക്കൽ ആർച്ച്ഡിയോസ് കോളാറ്റൻ ഇവരുടെ പ്രസംഗങ്ങളായിരുന്നു. പ്രസംഗങ്ങൾ എല്ലാം ലളിതങ്ങളും സരസങ്ങളും ഉത്സാഹപരങ്ങളുമായിരുന്നു. പിന്നീടു ക്ഷീരകൾക്കുള്ള സമാനദാനവും പലഹാരദാനങ്ങളും ആയിരുന്നു നടന്നതു. ഒടുവിൽ അഗ്രാസനരുടെ ഉപസംഹാരപ്രസംഗം

ആരംഭിച്ചു. ഇങ്ങനെയൊരു സമ്മുദ്രമായിരുന്ന ഒരു പ്രസംഗം എത്രമാത്രം ഹൃദയം ലോഭ ജനകമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞെടുത്താൽ പ്രമാണമാണു.

വരദനംപറച്ചിലും പ്രാർത്ഥനയും കഴിഞ്ഞു ഈ യോഗം അവസാനിപ്പിച്ചു. പിന്നീടുണ്ടായതു യുവജനസംഘ സമ്മേളനം ആണു. സന്യാസപ്രാർത്ഥനകഴിഞ്ഞു പലവിധ വിഭവങ്ങളോടുകൂടിയ കാറ്റിസൽകാരത്തോടുകൂടിയാണു ഈ ആഘോഷം ചെയ്തു. പലരെയും പ്രസംഗങ്ങളും സിക്രട്ടറി മിസ്റ്റർ എ. കെ. എമ്പ്രഹാമിന്റെ റിപ്പോർട്ട് വായനയും അഗ്രസെൻ. ഫാദർ. പി. ടി. എം. എ. അവർകളുടെ ഉപസംഹാരപ്രസംഗവും കഴിഞ്ഞു യോഗം അവസാനിപ്പിച്ചു.

പാരതനായ ഊർശ്യേമിലെ അമ്മീനിയൻ.
പാത്രിയർക്കീസ് അംഗങ്ങൾ.

“ഫാദർ ബെർണാർഡ് ഹെർബർട്ട്” എന്ന ന്യൂ-യോർക്ക് അമ്മീനിയൻ പാത്രിയർക്കീസുകൾ കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബർ ൧൭-ാം-നു തന്റെ നാമത്തെ വയസ്സിൽ സെഹിയോൻ മെത്രാപ്പോലീത്ത വി. യാക്കോബിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ വെച്ചു കാലം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തനിക്കു പതിനെഴു വയസ്സായപ്പോൾ താൻ ആശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. പപ്പായുടെ ഉൾശ്ലേഖിതനായി. താൻ കസുബീനോട് ജോലിയിലുള്ള അമ്മീനിയൻ ആശ്രമത്തിലേക്കു പോയി. അന്ന് ഇദ്ദേഹം കസുബീനോട് ജോലിയിലെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വികാരമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. നൂറൽ മെത്രാനായി രാജ്യം തുടങ്ങി വരുപക്ഷത്തു തന്റെ ഇടവകയുടെ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടിയും യുദ്ധം മൂലമുള്ള ഭയങ്കരമായ ആപത്തിൽ തന്റെ സഭ അകപ്പെട്ടാറിയിട്ടുണ്ടായി തന്റെ ഭാഗീഭവനം ചെയ്തു. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഊർശ്യേമിലെ (അമ്മീനിയൻ) പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വികാരമായിട്ടു പോയി. പത്തു കസുബീനോട് ജോലിയിലെ പാത്രിയർക്കീസായിട്ടും വെച്ചു. ഊർശ്യേമിലെ പാത്രിയർക്കീസിനും നിയമിക്കപ്പെട്ടു. പ്രായമായിട്ടും നിമിത്തം തന്റെ ജോലി കുറച്ചുറച്ചായി മറ്റൊരാളിനെക്കണ്ടു നൽകിത്തന്നു. പാത്രിയർക്കീസുകൾക്കു പ്രാമീനവും നൽകിയതായ അമ്മീനിയൻ കേരളം അറബി, തുടങ്ങിയ മറ്റു ഭാഷകളും കറേജിയംഗ്ലീഷും അറിയാമായിരുന്നു. പല മഹാശാലിയിൽനിന്നു ഒട്ടധികം സമാനചിഹ്നങ്ങളും സമാഹരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പതിവിൻ പ്രകാരം നാലുതുടിവസത്തെ മിഷൻ കഴിഞ്ഞശേഷമേ ഒരു പിൻഗാമിയെ മറ്റൊരാളെക്കുറിച്ചു കൂടി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയം.

എം. ഡി. സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ആർ. സി. ഹെർബർട്ട്, കിം. ൧൭-ാം-നു വെങ്കോടൻ.

മലപ്പുറത്തു വെങ്കോടൻ പ്രമാണിച്ച മിനറാലും ൧൭-ാം-നു വെങ്കോടൻ നല്ലേഴ്സിക് (ലാർ ഡയറക്ടർ സാമുവൽ മെൻറോസ്കൂൾ) അടുത്ത് ഇടവം ൨൦-നു തക്കടപ്പുൻ മെറികു തുറന്നു പഠിപ്പം ആരംഭിക്കേണ്ടതാണെന്നു എല്ലാ മെഡിക്കൽ ഓഫീസർമാരും തീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു.

വർദ്ധനവ് പരീക്ഷ.

മിനറാലും ൧൭-ാം-നു തന്റെ ആരംഭിക്കേണ്ടതും എല്ലാവരുമുടനീളവും ഒന്നാം ക്ലാസ്സുകൾ അറയ്ക്കുവാനു വേണ്ടി മെഡിക്കൽ ഓഫീസർമാർ തന്നെ പരീക്ഷിച്ചു മോശം ക്ലാസ്സുകൾക്കു ഇവിടെ അയച്ചു തരേണ്ടതാകുന്നു.

നവംബർ ൧൭-നു മേറ്റേഴ്സിക് ക്ലാസ്സുകൾക്കു മോശം ക്ലാസ്സു ആർ. സി. ന്നിന്നും നേർക്കെടുത്തു തന്നതാകുന്നു.

ரெண்டிஹில் பரீட்சை எழுதினும் ௩-௦-௮-௦ க்ளாஸ்க்கிலே பரீட்சை க்ளாஸிலும் நடத்தாததால் தாக்கம்.

ഒന്നാം ക്ലാസ്സും.	ഫുറുപ്പു.	മീനും.	പ. രാമം	തങ്കൽ,
രണ്ടാം ക്ലാസ്സും.	ഫുറുപ്പു.	മീനും.	പ. രാമം	ചൊച്ചാ.
മൂന്നാം ക്ലാസ്സും.	ഫുറുപ്പു.	ഫുറുപ്പു.	പ. രാമം	തീയതികളിൽ.
നാലാം ക്ലാസ്സും.				ബുധൻ. വ്യാഴം. വെള്ളി.

പരീക്ഷകൾക്കുവേണ്ടി അയക്കേണ്ട രേഖകളെക്കുറിച്ച് പരീക്ഷ, സൂചനകൾ നൽകുന്ന വിവരവും ഓരോ വിഷയങ്ങളുടെ സാധനവും ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി പ്രസ്തുത കളിപ്പേക്കും ഉത്തരവുകൾ അയക്കുന്നതാണ്.

ഒരൊ വിഷയങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻതന്നെ ഉത്തരകലാസുകൾ മേൽവി
ലാസുകൾക്കു് അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ട വിഷയത്തിൽ സൂചനയാർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധി
ക്കേണ്ടതാകുന്നു.

മോദ്യകടലാസുകൾ, പരീക്ഷ തുടങ്ങുന്ന സമയങ്ങളിൽ അനൗദ്യോഗികമായി വെർച്വൽ അഭിപ്രായങ്ങൾ സമർപ്പിക്കാനും സൗകര്യം ഒരുക്കുന്നതിനും സർക്കാർ തയ്യാറാകട്ടെ. അതിനായി സർക്കാർ പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കണം.

പരിഷ്കരണത്തിന് ചുമലപ്പെടുത്തുന്ന നൂതനങ്ങൾ കൃത്യമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും അതിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലും ഇടവേളകൾ കർശനമായി പരിശോധിക്കുന്നതിനും ശ്രമിക്കുന്നു.

(७३)

ഇൻസ്പെക്ടർ, കെ. ഏ. പീലപ്പേട്ട.

ഒരു നൂട്ടിറ്റിപ്പിക്കറൻ.

മാർ ഡയറീഷ്യസ്സുകൾ ഇൻസ്പെക്ടർ കെ. എം. ഫീലിപ്പ്സ്, ഐഡ്യ ക്ഷേമൻ ഡയറക്ടർ ഡോക്ടർ മിമുക്രൂട്ടി ഐഡ്യക്ഷേമൻ കെ.ഡുളാം ഗ്രാൻറ്സ്കൂളുകൾക്കു തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ചും, മാർ ഡയറീഷ്യസ്സുകൾക്കു പറ്റിയും രണ്ടു മണിക്കൂറുനേരം സംസാരിക്കുകയും സാഹിത്യ പരിപാടികളെക്കുറിച്ചും സാമൂഹ്യ സമാധാനം പഠയുന്നതിനു ഇല്ലാതെ വരികയും ചെയ്തു. കടുവിൽ സാഹിത്യ വളരെ വെളിച്ചം സദാശ്വം ഇൻസ്പെക്ടർപറ്റി തോന്നുകയും രാഷ്ട്രപ്രയത്നങ്ങൾ ഒരു സർവ്വീസ്കൂലർ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതായി അങ്ങനെയോ തിരുവനന്തപുരം ലേഖകൻ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇത്ര സമർത്ഥനായ ഒരു ഇൻസ്പെക്ടർമാർ മാർ ഡയറൈക്ടറിനു ഉണ്ടെന്നു അറിയാൻ ഇടയായിട്ട് അത്യാധികം സന്തോഷിക്കുന്നു.

മരണം.

തലി. വി. ജോൺ പെരോശൻ.

നമ്മുടെ അറിവിനും പരിചയത്തിനും ഇരിക്കുന്ന സമൂഹങ്ങളോ മനുഷ്യരിലോ നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കളോടൊത്ത അടുത്ത ചർച്ചകൾക്കോ ഏതൊരു കഠിനമായ ശ്രമം സമീപിയിൽ കിടന്നു വലയുന്നതായിട്ടു നാം കാണുകയോ അറിവുകൾ ചെയ്യുന്ന തായിട്ടുനോൽ ആ വിചാരം നമ്മുടെ മനസ്സിനെ കഠിനമുള്ളതാക്കു വല്ലാതെ വി ഷമിപ്പിക്കയും, സമീപിപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത വേദന നിമിത്തമായ് വാവിട്ടു നില്പാ വി ളികയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതിന്നു കാരണമാകിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ള സംഗതി നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും അനുഭവത്തിൽ പെട്ടിട്ടുള്ളതല്ലോ. ഇതുകാരും ഒ രാകു ശ്രദ്ധാസമീപിയിൽ കിടക്കുന്നതോ മരിക്കുന്നതോ നാം കാണുമ്പോൾ നമു കും ഉപദേശമുള്ള ഒരു സമിതി വരുന്നതാണെന്നുള്ള ഒരുവിചാരം കൂടി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉളവാകുന്നല്ലോ. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരുവിചാരം ഏതൊരു മനു

വെൻ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നുള്ളതു അത്ര ശ്രമസാദ്ധ്യമായ ഒന്നല്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഗതിയെക്കുറിച്ചുതന്നെ മനസ്സിൽ അധികനോരം വിചാരിച്ചതോ അതുലോചിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ നമുക്കു മനസ്സു മടിച്ചിട്ടു വേറെ ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിലേക്കു മനസ്സിനെ നയിപ്പിക്കണമെന്നു നമുക്കു സ്വാഭാവികമായിട്ടു തോന്നാവുന്നതാണ്. ആകയാൽ ചിലപ്പോഴെല്ലാം നാം മരണത്തെക്കുറിച്ചു ഓർക്കുകയും, അതിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ നമുക്കു സാധിക്കയില്ലെങ്കിലും സമാധാനത്തോടും ഭയംകൂടാതെയും ഈ മരണത്തിൽകൂടെ കടന്നുപോകുവാൻ തക്കവണ്ണം നമുക്കു ജീവിതത്തെ ശരിയായവഴിയിൽകൂടെ നയിപ്പിച്ചാൽ ശ്രമികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇങ്ങനെയുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടെ ഏല്പേഴും തമ്മടുക്കെ സമയത്തെ ചിലവഴിക്കുന്നവർ നമ്മിൽ എത്രപേരുണ്ടു?

നാം ഏല്പാല്പോഴും ഓർമ്മയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടിയ സംഗതികൾ നാലാകുന്നു. അവ മരണം, ന്യായവിധി, സ്വർഗ്ഗം, നരകം എന്നവയാകുന്നു. ഇവകൾക്കും പ്രാധാന്യമേറിയ ഒരുവിഷയമാകുന്ന മരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു അല്പമായി അതുലോചിക്കുന്നതു അവസരോചിതമല്ലാതിരിക്കുയില്ലല്ലോ. മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മിന്നുന്ന മനുഷ്യമനസ്സിനെ സത്യാപനമായിത്തീർത്തുകൊടുക്കുവാൻ നമുക്കു സഹായിക്കുന്ന തായ്യകൊണ്ടു അതിനെ സംബന്ധിച്ചു സ്വല്പമായി നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടിയതു ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

മരണം എന്ന പദത്തെ പല അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടെ ജന്മമരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമേ പറയുന്നതിന്നു വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ.

മരണമെന്നതു ആത്മാവും ജന്മവും തമ്മിലുള്ള വേർപാടാകുന്നു.

മരണം സ്വാഭാവികമായിട്ടുള്ളതാകുന്നുവോ? ഈ ചോദ്യത്തിന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഉച്ഛി എന്ന ഉത്തരം കൊടുക്കപ്പെടാമെന്നു തോന്നിയേക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ലോകത്തിലുള്ള ഏതുവസ്തുവിന്നും സമിതിപ്രത്യുത്പാദനം ഉണ്ടെന്നുപോലെ മനുഷ്യശരീരവും നിരന്തരമായ വേലനിലിത്തമായിട്ടു നാശത്തെ പ്രാപിക്കേണ്ടതാണെന്നു സാധാരണ ബുദ്ധ്യ നമുക്കു തോന്നാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ മരിക്കുന്നതു ഭക്ഷിക്കുക, കുടിക്കുക, ശ്വാസികളെക്കൂടെപ്പോലെ വെറും സ്വാഭാവികമായ ഒന്നാകുന്നു എങ്കിൽ നാം അതിനെക്കുറിച്ചു ഭയന്നിട്ടൊ പരിഭ്രമിച്ചിട്ടൊ കാര്യമില്ലല്ലോ. എങ്കിലും ലോകത്തിൽ കണ്ടുവരുന്നതു നേരെമറിച്ചാണ് മരണസമയം. വളരെ വേദനയും പ്രയാസവും ഉള്ള ഒന്നാണെന്നു ആരും പറയാതെ തന്നെ നമുക്കു അറിയാമല്ലോ. പരപ്രയാസം മനുഷ്യരിൽ മാത്രമല്ല ദൃഗ്ഗണ്യത്തിൽകൂടെ നാം കാണുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആയുരക്കൊണ്ടു മരണം സ്വാഭാവികമായിട്ടുള്ളതല്ല പിന്നെയോ നാം മേൽപ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ ധാര്യംകുന്നപ്രകാരം മരണം പാപത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടു വന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു. “ഏക മനുഷ്യാനാൽ പാപവും പാപത്താൽ മരണവും ലോകത്തിൽ കടന്നു ജീവിക്കുന്ന ഏല്പാമനുഷ്യാനാൽ പാപം ചെയ്തയാൽ മരണം എല്പാമനുഷ്യാരിലും പരന്നു” (റോമ ൫. ൧൨) “എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്രെ” (റോമ ൬. ൨൩) “എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മനുഷ്യാനാൽ മരണം ഉണ്ടായിരിക്കെ മരിച്ചവരുടെ പുനരത്ഥാനവും മനുഷ്യാനാൽതന്നെ” (൧ കോറി ൧൫. ൨൧) ഈ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു തെളിയുന്നപ്രകാരം മരണം വന്നിട്ടുള്ളതു പാപത്തിൽനിന്നും, പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയായിട്ടും ആകുന്നു.

മരണം പാപത്തിന്റെ ക്രൂരമായുയിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ആയു പാപപരിഹാരത്തിനുള്ള ഒരുവഴിയും ആകുന്നു. “എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സൃഷ്ടിദ്രവ്യത്വത്തിന്റെ ഭാഗ്യത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോകപ്പെട്ട ദൈവമക്കളുടെ രേജസ്സാകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു എന്തും എന്നുള്ള ആശയത്തോൽ മായെക്കു (മരണത്തിന്നു) കീഴ്പ്പെട്ടു” (റോമ ൮. ൨൦)

ദാവീദു, ഫലസമിയനായ ഗോലിയത്തിനെ അവന്റെ സ്വന്തം വാളുകൊണ്ടുതന്നെ കൊന്നുപ്രകാരം നമുക്കു കത്താവും കുരിശിലേക്കുള്ള തന്റെ മരണം ഫലമായിട്ടു “മരണത്തിന്റെ അധികാരിയായ പിശാചിനെ തന്റെ മരണത്താൽ നീക്കി” (എബ്രാ ൨. ൧൪)

ആകയാൽ കർത്താവിൽ മരിക്കുന്ന ഭാരോത്തരങ്ങൾ തങ്ങളുടെമേലുള്ള സാത്താന്റെ ശക്തിയെ നശിപ്പിക്കുകയും “മരിച്ചവൻ പാപത്തിൽനിന്നു നിരീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” (റോമ ൬. ൭) എന്നു ശു. പൌലോസു പറയുന്നതുപോലെ തങ്ങളുടെ സാത്താനുത്തെ പ്രഭുമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മരണം, ആത്മാവും ജഡവും തമ്മിലുള്ളതായ പോരാട്ടത്തിന്റെ (റോമ ൭. ൧൫-൨൫) അവസാനവും നാശശരീരത്തിൽനിന്നു (റോമ ൭. ൨൪) നമ്മെ വിടുവിക്കുന്ന മാർഗ്ഗവും ആകുന്നു.

ഏകിലും അനുഭവിക്കാത്തതായ ഒരുപാപിയുടെ മരണം അവനു യാതൊരു ഗുണത്തെയും വരുത്തുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച് കർത്താവിൽ മരിക്കുന്നവൻ മരണം ഒരു അനുഗ്രഹവും “ഏക മരണമെ നിന്റെ ജയം എവിടെ ഏക മരണമെ നിന്റെ വിഷമുള്ള എവിടെ? മരണത്തിന്റെ വിഷമുള്ള എവിടെ? മരണത്തിന്റെ വിഷമുള്ള പാപം; പാപത്തിന്റെ ശക്തിയൊ ന്യായപ്രമാണം. എന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു ദേവാന്തിരും നമുക്കു ജയം നൽകുന്ന ദൈവത്തിനു നേറ്റുതരും” (൧ കോറി ൧൫. ൫൫- ൫൭) എന്നു പറയാൻതക്കവണ്ണം നമ്മെ ശക്തന്മാരാക്കിരിക്കുന്നവഴിയും ആകുന്നു.

ഇനിയും നമുക്കു മരണത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ചിന്തിക്കാം.

൧. അതു നിശ്ചയമായിട്ടും സംഭവിക്കുന്നതാകുന്നു. “ഞാൻ മരിക്കയില്ല” എന്നു പറയുന്നവരായി ഒരുത്തരേയും നാം കാണുന്നില്ല. എല്ലാമനുഷ്യരും മരിക്കും എന്നുള്ളതു ഏതും നിശ്ചയമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇപ്പോൾ ജനിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിയെ നാം കാണുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾക്കുണ്ടു ആയുർ ഭവിയെങ്കിൽ ധനവാനോ ദരിദ്രനോ രോഗിയോ, സുഖിയാനോ, വിദ്വാനോ, ഭോഷനോ അല്ലായെണ്ണാം, ഭീഷ്ടായുഷ് മാനോ ഏതുമായിട്ടായിട്ടും ആയിത്തീരുമെന്നു നമുക്കു യാതൊരുനിശ്ചയവുമില്ല. എന്നാൽ അതു മരിക്കുമെന്നുള്ളതു നമുക്കെല്ലാവർക്കും നിശ്ചയമായിട്ടു അറിയാവുന്ന ഒരു സംഗതിയാകുന്നു.

൨. മരണം എപ്പോൾ, എവിടെവെച്ചു, എങ്ങനെ സംഭവിക്കുമെന്നു നിശ്ചയമില്ലാത്തതാകുന്നു. മരണം നിശ്ചയമായിട്ടും സംഭവിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ അതു ഏതുമായെത്തു എവിടെവെച്ചു ഏതുവിധത്തിൽ നമുക്കു സംഭവിക്കുമെന്നു യാതൊരുത്തരും യാതൊരുനിശ്ചയവുമില്ല.

൩. മരണത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ ലക്ഷണം അതു ഒരിക്കൽമാത്രം സംഭവിക്കുമെന്നുള്ളതാകുന്നു.

൪. മരണം ഒരുത്തരും പരിചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒന്നാകുന്നു. നമ്മിൽ ഒരോരുത്തരും പല മരണങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം ഏകിലും നമ്മുടെ മരണം ഏതുവിധത്തിലായിരിക്കുമെന്നു ഒരു നിശ്ചയവുമില്ല.

(തുടരും)

വത്രവരി അടച്ചവരുടെ വേദവിവരം

	അവർകൾ	രൂ	ച	ക
കായംകുളം ഏ. മാത്യു ഓടശേരിൽ	൧	൧	൦	൦
“ വീടികയിൽ ഗീവറുഗീസ് ചെറിയർ	൧	൧൪	൦	൦
കൂണ്ണപുരം മിനിസിപ്പുകോട്ടുവകയിൽ കൊച്ചുകോശി വൈദ്യൻ	൧	൧൪	൦	൦
കായംകുളം ബ: കാർഷംപള്ളികടവിൽ ഗീവറുഗീസ്	൨	൦	൦	൦
“ വടക്കെതലയ്ക്കൽ കൊച്ചുകോശി	൧	൧൪	൦	൦
ബ: മല്ലശേരി. പള്ളി	൧	൧൪	൧	൧
കിടങ്ങനൂർ പുത്തൻവീടിൽ ചാക്കോ മാത്തൻ	൨	൦	൦	൦
കല്ലപ്പാറ മാറ്റേട്ടു. അവിരാ	൧	൧൪	൧	൧
ചെങ്ങനൂർ ബ: പള്ളി	൧	൧൪	൧	൧
വെണ്ണിക്കുളം വെരുമ്പ്രാൻ പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ ഗീവറുഗീസ്	൧	൧൪	൦	൦
“ ബ: പള്ളി	൧	൧൪	൦	൦

വത്രവരി അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം

	അവർകൾ	രൂ.	ച.	കു.
പള്ളാരം കുര്യൻചന്തയിൽ കുട്ടവടം അണിമേലിൽ				
ചാക്കോ തോമ്മാ	22	൧	൧൨	൪
ബ: തുമ്പമൺ പുതുകുഴിയിൽ അച്ചൻ	22	൧	൧൨	൦
22 കരിങ്ങാടിൽ മത്തായി അച്ചൻ	22	൧	൧൩	൦
ബ: വഴുപ്പട്ടം പള്ളിയോഗം	22	൧	൧൨	൪
കൈപ്പട്ടർ മടത്തിൽ ഗീവർഗീസി വാല്യൻ	22	൧	൧൨	൪
22 തേരകുത്തു കൊച്ചുകോശിമുതലാളി	22	൧	൧൨	൪
കുര്യൻ ചന്തയ്ക്കു സമീപം കൊണ്ടൂർ കൊച്ചുകുഞ്ഞു	22	൧	൦	൦
ബ: കുര്യൻ പള്ളി യോഗം	22	൩	൦	൦
കാരയ്ക്കൽ മുലമണ്ണിൽ ഏം. സി. മാത്യു	22	൧	൧൨	൦
നിരണം ബ: പന്തളം മറ്റത്തു അബ്രഹാം കുത്തനാർ	22	൧	൧൨	൦
22 മണലേർ പീലിപ്പോസു	22	൧	൦	൦
തലവടി. കുളത്തിൽ കൊച്ചു കുഞ്ഞു	22	൧	൧൩	൦
22 കണിപ്പേരിലായ പഴമുളിൽ പാപ്പി	22	൧	൧൨	൦
ബ: പടിഞ്ഞാറെകരപള്ളി	22	൧	൧൨	൦
22 മാമുതിരകുഴൻ	22	൧	൧൨	൦
22 കുളങ്ങര വേദവായന സംഘം	22	൧	൧൨	൦
പാണ്ടംകേരി തെറ്റിപ്പുറത്തു ചാക്കോ	22	൧	൧൨	൦
ബ: കൈപ്പട്ടർ പള്ളി	22	൧	൧൨	൦
ഏലത്തു പുത്തൻപിടി അച്ചൻ.	22	൧	൧൨	൦
അയിരൂർ പുളിയോടിൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞു	22	൧	൧൨	൪
22 ഉണക്കല്ലുകൾ മുത്തുകുഞ്ഞു	22	൧	൧൨	൪
കോന്നി, മണ്ണികോയികൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞു	22	൧	൧൨	൪
22 ബ: മേക്കംകുറു പള്ളി	22	൧	൧൨	൪
22 ബ: റാന്നിപള്ളി	22	൧	൧൨	൪
തിരുവല്ല അമ്പാട്ടു ചാക്കോ.	22	൧	൧൨	൪
പത്തനം തിരുക്കുഴിയിൽ വകി	22	൧	൦	൦
ഓലൂർ ബ: വടക്കേക്കു മെറ്റിയിൽ ഗീവർഗീസു കുത്തനാർ	22	൦	൦	൦
കുട്ടൂർ ബ: വടശേരിയത്തു യേശുപ്പുകുത്തനാർ	22	൦	൦	൦
മല്ലപ്പള്ളി വടശേരിലായ തോപ്പിൽ പീലിപ്പോസു	22	൧	൧൨	൪
നിരണം വടക്കുംഭാഗം പന്തളം കേ. ജി. കുള	22	൧	൦	൦
22 വിഴലിൽ പെരേലോസു	22	൧	൦	൦
പഴഞ്ഞി ബ: കോങ്ങത്തു ശാങ്കോവേ കുത്തനാർ	22	൧	൧൨	൦
നിരണം ഏലത്തികൽ ചാക്കോ.	22	൧	൧൩	൦
ബ: പള്ളിയോഗം	22	൧	൧൨	൦
തലവടി കുരിങ്കുഴി ചക്കാലയിൽ സി. ഏം. അവിരാ.	22	൧	൧൨	൦
22 മാമുതിര അവിരാ.	22	൧	൧൨	൦
കല്ലൂർ വാഴവേലിൽ തോമ്മാ.	22	൧	൧൨	൦
22 മണ്ണിതോളത്തിൽ ഇപ്പൻ ഇപ്പൻ	22	൦	൦	൦
ചെങ്ങന്നൂർ കുറുംതാറത്തുകിളിച്ച മലയിൽ കൊച്ചി ചാണ്ടി	22	൦	൦	൦
22 പട്ടവയിൽ ഇശൊ	22	൧	൧൨	൪
ചെങ്ങന്നൂർ, ഓരവ. തോട്ടമുകത്തു വാല്യൻ	22	൧	൧൨	൪
ബ: ആനപ്രാബാൽ പള്ളി	22	൦	൦	൦
കോടയം മുൻസിപ്പുകോട്ട പക്കിൽ കൊച്ചിപ്പലയിൽ				
ഏലിയോസു മാസി.	22	൧	൧൨	൦
22 പി. കെ. കോശി.	22	൩	൦	൦
22 ഏം. കേ. തോമ്മസു	22	൩	൦	൦
22 കേ. വി. കുട്ടൻ പെൻഷൻ ഓവർസിയർ	22	൩	൦	൦
22 പള്ളിപ്പുറമ്പിൽ പുനസ്തവകീൽ	22	൧	൦	൦
22 പി. കെ. കുട്ടൻവകീൽ	22	൩	൦	൦
22 പി. സി. കുട്ടൻവകീൽ	22	൧	൦	൦